

பற்கள் ஆடுகின்றனவா?

ஆனால் அவைகளுக்கு
“தேமோஸின்”

ரிகித்தை அளியுங்கள்.

ப்ரோச் பல் கையத்தியர் Dr. C. M. தேசாய், L. D. S., அவர்களின் மருந்து முறைப்படி தயாரித்தது. இது பிரக் அல்லது விரலினால் சில துளிகள் உபயோகித்தால் போதும். மாவமாக பற்களின் காரியை அகற்றி, சொத்தை கிழியதைத் தடுத்து, பற்களை ஆரோக்கியமாயும் வெண்மையாயும் செல்து, பரோ ரியா, சுறுசுறுப்பித்தமான விவாதிடம், வாய் வேக்காடு மற்றும், தொண்டை உபாதைகள் இவற்றைத் தடுக்கும்.

3 அயுன்ஸ் புட்டி லிசு ரூ 3.

தயை பரிசு உபயோகம்.

டெண்டல் திண்டிக்குடி.

ஸோன் சூன்ரமம், ப்ரோச்.

உதாரணம்:

T. M. தாகூர் & கோ. 1-10, கடிவங்கித் தெரு, ஜி.டி. நகரம்.

இத்தியன் பாங்க்

லிமிடெட்.

தலைமையகம்:

“இத்தியன் பாங்க் லிமிடெட்”
கட்டி ரிசர்வ் ரூ 11 மதராகம்.

மேலும் அபிவிருத்தி:

கல்கத்தா, திருவன்கோட்டை,
மலையாளம், தியாகராஜ நகர்,
புரவாரகம், மதுரை ரோடு.

தென்னிந்தியாவின் எல்லா முக்கிய
மான இடங்களிலும் பல்பாலிலும்
பிராந்தங்களும் உப ஆபிஸ்களும் உள்ளன.

அதிகாரம் பெற்ற சூதாசம்

ரூ. 1,00,00,000

எழுபது லட்சங்களில்

சூதாசம் ரூ. 50,00,000

சேதத்தப்பட்ட சூதாசம்

(31-12-49 வரையில்) ரூ. 20,00,000

இலாகா ரூ. 30,00,000

பெயர்வை ரூ. 2,15,02,510

M. கோபால அய்யர், சென்னை.

P. A. ராஜ் செட்டியார், பிரதர்

தந்தி: ராஜா-கோயமுத்தூர்-போன். 2184

மிகச்சிறந்த சாலைகளை எடுத்து வானே வெகிழ்க்குத்த சாலைகளை
அனுப்புவே தங்கம் திரைப்பட வேண்டாம். திரைக்கருத்து எழுதுங்கள்

ஸ்ரீராம விலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

பாஸ்தர்சர்
வக்கீல்கள்
பார்ஸல்கள்
அல்லது
கூட்ஸ்மென்

மதராஸ் & தென் மராட்டிர ரைக்கெய்ந்த மோதல் வெகிவரீ கண்டிராட்டிகள்
202-3, மவுண்ட் ரோடு (போன்:-8536) மதராஸ்

கல்கி

KALKI ஜூன் 25. 1944 4 அணு

அழகிய கூந்தல் - இதன் இரகசியம் என்ன?

யெதெத்தக் காலத்தையும்விட ருந்தாகம் அர
காண்ட காலத்தகல் மிக தேத்தியான பவரித
கூத்தல் சிங்கார ஜோடிப்புகளுக்கு ரோத்தி
பெற்றதா யிருத்தது. ஏனெனில் கனத்த மேனி
காய்த்த கூத்தல் கனப்பிற்று இன்றியவையாத
தென அத்தாளில் கருதி வத்தார்கம். இத்தாள்
கத்திற்கும் அழகிற்கும் அனத்தாளிலும் பரம
முன்ன சிப்பங்கம், கவிமன் வேணப்பாடுகம்,
சித்திர ஈழுத்தகம் இதுவென போதுமான
அத்தாட்டி.

என், இத்தாளிலும் அழகிய மேனியும் பர
பனப்பும் காய்த்த கூத்தல் தேக கனப்பையும்
வசிகரத்தையும் அநிகப்படுத்தத்தான் செய்நெறு.
ஆனேபகம் யிக்கி.

டாங்கோ கூந்தல் தேங்கா
யெண்ணெயும் ஷாம்பூவும்

தி LTA ஆயில் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

திருப்தி, அமைதி

நாடு எப்போதும் அருந்தியுடைய,
கேட்டாயோன், காலஞ்சென்ற
தாய்! எல்லா காலி, உணவு
அனுபவிக்க அறிந்தவர்கள்
காலஞ்சென்ற காலி, உணவு
விரும்புகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் தலைநகரம்
தமிழ்நாட்டில் தலைநகரம்

அது மிகவும் குளிர்ச்சியாக இருக்கிறதல்லவா!

... ஆம், களைப்பையும் போக்குகிறது!

... அதுவட்டுமா—ஆனந்தத்தையும் அளிக்கிறது!

தனது விசேஷமான சோய்கை உபயோகித்து உத்கடக சிதும்
வும் மலிந்தலிளக் கேளுங்கள். அவர்கள் இது மிகவும்
ஆரவாரமாக உத்கடகிக்கும் பங்கும், கேட்க உத்கடகிக்கும் ஒர
கித்த வரம் போகிற தெனறம் சோய்குமாவும். அதனு
கடக சோய்கைமாவும் மிகு குளிர்ச்சியையும், மலிந்தலிள
வும் கேடுகிறது. அதனுடைய மித்தலிளகமான வாரி
குறககத்த அளிக்கிறது. மிகவும் களைப்படைந்த
தாய்க்குக்கு உத்கடகத்த அளிக்கிறது.

**வினோலியா
ஓயிட் ஸோப்பு**

கிங்ட கிராமம்

எம். எஸ். வி.

★

ஒரு குழந்தையின் உலுத்தியிருந்த நகல் அங்கியைக் கவனாக விட்டு போனவன் எண்ணுக்குத் தெரியாமல் நம்பித் திரிந்து கொண்டிருந்தான் மாரிசாமி.

மாரிசாமிக்கு இம்மாதிரியான தொழில் புதிதல்ல. நல்ல அனுபவம் பெற்றவன் தான். அந்தக் கத்தாட்சியாகவே அனாதையர் போட்டோ போனவன் கட்டையின் மார்பில் பட்டிருந்தது.

குழந்தையின் உலுத்தி கவன போனதால் போனவர் மாரிசாமிவின் போட்டோவை எடுத்துக் கொண்டு அவனைப் பற்றித் தீவிரமாகப் புறம் விரித்துக் கொண்டிருந்த தாய்கள். மாரிசாமிவன் மெண்டிசை கட்டையின் மார்புத்தாங்கத் தவறக் கிடையாது. ஒரு போனவரை மாரிசாமிவன் தேடிப் புறப்பட்டான். அப்போதுதான் தனிக் கதிரை மாரிசாமி கட்டையான ஒரு இடத்தில் போய் உட்காத்த கொண்டான். என்னுடைய மனம் திம்மதி அடையவில்லை. மாரிசாமிவன் மார்புத் திரிவாரிசாமிவன், என்னுடைய மார்பில் விடுவாரிசாமிவன் என்று மார்பு பட்டபெய்க்கு அருத்துக்கொண்டே இருந்தது. எத்தனும் நன் உடையவை கிடைத்து விட்டு வேறு ஆகை போட்டுக் கொண்டது என்று நினைத்தான்.

பக்கத்தில் துங்கிக் கொண்டிருந்தான் ஓர் ஆரவி. அவன் தன்மார்பில் இருந்த துணி இடையடைய மாரிசாமி வேறுவர்க் கடுத்துப் பிடித்து உடுத்துக் கொண்டே வேறு வங்கியில் போய் உட்காத்த கொண்டான். வங்கி அங்கேயானால் தாங்கி விடுக்கும். குதகை வாரிசாமி மாரிசாமிவன் தட்டையுடன், விழித்துப் பார்த்தான் ஒரு போனவரைத் திந்துகொண்டிருந்தான் "தீவான நகல் குத்து?" என்று கேட்டான் போனவரை. மாரிசாமிவன் பித்தப் பித்த விழித்துக் கொண்டே, "நான்.....நான்.....நகல் குத்து இல்லை....." என்றான்.

"இதோ, உன் உடை கொடுத்துப் பார்! பண நான் திருடனாகே தீ!" என்றான் போனவன் வான். மாரிசாமி, நன்னுடைய உடையில் இருந்தான் ஆபத்து என்று வேறுபெருக னுடைய உடையவை மார்புக்கொண்டான் கவனமாக! அதுவே அவனுக்கு ஆபத்தாமிப் போய்விட்டது. ஏனென்றால், அந்த வேறுபெரு கவந்தான் தன்னுடைய கவந்த பணமுமே, அவனைத் தேடிப் பண நான் போனவர் அனைத்து கொண்டிருந்தார்கள். மாரிசாமி அவன் உடையவை மார்புக் கொண்டிருந்த தகைக் கண்டதும் போனவர் மாரிசாமிவன் நகலுடைய என்று எண்ணிப் பிடித்து விட்டான்!

"தேவனியைத் திருடிக் கொடுத்தேன். அவரைப் புட்டி. மன்கொண்டெனில் மார்புத்தாங்கத் துள்ளிச் செல்லும் போலிட்டு கரோகிதது. தீ என்னவென்று பன்னெய்யம் 'தங்கிக் கொள்' எத்தி கவந்திருக்கிறேன்!"

"என் குண்ணியின்மார்புக் கொண்டே இப்படி ஆர்ப்பாட்டில் பன்னெய்யம். தங்கிக் கொள்ளும் போலிட்டு கரோகிதது குதகைக் கொண்டே இருக்கும்போதே, திம்மதி ஒரு குதகை விழிப்பானேயானது அங்கேயான கவந்திருக்க வேண்டும். இதுக்கு என்னவோ தீவானதும் படுத்துத்தேனே!"

"சரி, அநே மாதிரி இந்த மூட்டாய் களை அடக்க நாம் இதே போலையைப் பின் பற்றுவதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது?"

விச சொல்வதில் உண்மை வீடுக்கு வந்து என்பது எனக்கு அப்போழுது நான் புலப்படாது. உடனே இருவருமாய் உட்கார்ந்து கடிதம் ஒன்றைத் தயார் செய்தோம்.

"சில புத்தியில்லா மனிதர்கள் மெனன குருவின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் எழுதி வறுப்பும் கடிதத்தைப் போவதே ஒன்பது கடிதங்கள் எழுதி ஒன்பது பேருக்கு

அனுப்ப வேண்டுமென்றும், அப்படி எழுதி அனுப்பா விட்டால் அவர்களுக்கு கஷ்ட சிஷ்டாக்கள் உண்டாகும் என்றும் துள்ளி உதிர்ந்து விட்டார்கள். சிலர் ஒரேவரும் அம்மூட்டாய் களில் பட்டி மிரட்டல்களை விட்டியம் செய்வார்களாம். அவர்கள் சொல்வதுபோல் செய்வாவிட்டால் உங்களுக்கு ஒன்றும் வராது. ஆகவே உடனே இதே மாதிரி ஒன்பது கடிதங்கள் எழுதி உங்களுக்கு அனுப்பி எங்களுக்குள் ஒத்துழைப்புங்கள்."

இம்மாதிரியே ஒன்பது கடிதங்கள் எழுதி அனுப்பி விட்டோம்.

ஒருவர் காலை பதினாறு மணி யிருக்கும். விச பரபரப்பென்று ஓடிவந்தான்.

"டேய், பார்த்தாயா. நாமெழுதியது போவதே நமக்கே ஒரு கடிதத்தை ஒருத்தன் அனுப்பி யிருக்கிறான். இதற்கென்னடா செய்யது?" என்றான்.

"என்ன செய்வதாவது? கடிதத்தில் எழுதி விடுப்பதுபோல் ஒன்பது எழுதி வறுப்புகுது."

உடனே விச ஒன்பது எழுதிவறுப்பி விட்டான். மறுபின், என்ன ஆச்சரியம்! என் பேருக்கு அநேமாதிரி

ஒன்று காட்டுகள் வந்தன. விசநான் அனுப்பி விட்டானே என்று எனக்குச் சந்தேகமாய் விட்டது. அவனிடம்போய், "என்டா, சீயா எனக்கு ஒன்று காட்டுகள் அனுப்பினாய்?" என்றேன்.

"ஐயவோ, இவ்வியே, சரி. என்ன பண்ணுகிறது? இரண்டு பேருமாய்ச் சேர்ந்து எழுதுவோமென்று அவன் சொல்ல இருவருமாய்ச் சேர்ந்து இருபத்தேழு 'காபி'கள் தயார் செய்தோம். இவ்வகைப் 'போஸ்ட்' செய்வதற்குள் வேறு எட்டு காட்டுகள் வந்து விட்டன. ஒன்று வைத்த காலைப் பின் வைப்பது அவ்வளவு உசிதமாக இருவருக்கும் படவில்லை. வந்தது காட்டுமென்று

எழுப்பதற்கு 'காபி'கள் தயார் செய்து அனுப்பினோம். பிறகு காணொன்றுக்குப் பத்துப் பதின்மூன்று காட்டுகள் வர ஆரம்பித்து விட்டன.

எங்களுக்குப் பொதும் போதுமென்றும் விட்டது. முதல் கடிதத்தை ஆரம்பித்தவர்களே முதல் கடிதத்திற்கு விரோதமாய் இரண்டாவது கடிதம் ஆரம்பித்தது நான்வந்தான் என்று அறிந்து எங்களுக்குப் புத்தி தப்பிக்கிடுக்கினோ என்று எனக்குத் தென்றி விட்டது. விட்டியே அம்மாதிரியும், "இந்தக் காட்டுகளுக்கெல்லாம் பதில் எழுதுவதற்குப் பதிலாக என் தங்கை உமாவின் ஐந்தாம்

'காபி'வை எடுத்துப் போட்டாளாவது உபயோகப்படுமே" என்றான்.

அம்மா சொல்வதும் சீயாமமாகத் தான் பட்டது. அன்றிலிருந்து கடிதங்கள் அனுப்புவதை சிறுத்தி விட்டோம்.

நான் இப்பொழுது இந்தக் கட்டுரைகளை எழுதியதும் உங்களுடைய கண்மனக்காகத்தான். இவ்விமேல் மெனன குருவின் பெயரைச் சொல்லியோ, இவ்வகைத் தீவிரவாதமோ என்ன கடிதம் வந்தாலும் விட்டியம் செய்வார்களாம். அவ்வளவுதான் நான் சொன்னால். அப்பதும் உங்களைப்பற்றி

மெளன குரு

பாரு

“ஸார், போன்ட்!” என்ற குரல் கேட்டு விழந்தடித்துக்கொண்டு ஓடினான். தபால்காரன் ஒரு காரைடைக் கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டான். கார்டு என் பேருக்குத்தான் வந்திருக்கிறது, யார் எழுதி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். அதில் பேரா ஸார் ஒன்றுமே கிடையாது. கைவெழுத்தும் எவ்வகைத் தெரிந்ததாகத் தெரிகவில்லை. சரி, கார்டில் என்னதான் எழுதி இருக்கிறது பார்த்தோம் என்று பார்த்தேன்.

“டீ மென குருவின் அருள் என் தென்றும் என் பேரிலும் உன் குடும்பத்தில் பேரிலும் இருக்க வேண்டுமானால் இங்கே கடிதம் கண்ட உடனே இந்த மாதிரி ஒன்பது கடிதங்கள் எழுதி கைவெழுத்திடாமல் உனது மனைவியை நம்பு. பேருக்கு அனுப்பு. இப்படிச் செய்வாயானால் மென குருவின் அனுக்கிரகத்தைச் செய்வதும் சகல சௌபாக்கியமும் உன்னை வந்து சேரும். அப்படிச் செய்வத் தவறானால் மன வருத்தமும் எல்லாருமே ஏற்படும். ஆகையால் நம்புகிறேன்.”

இந்த மாதிரி கடிதங்களைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இம்மாதிரி ஒன்று எங்கே வரும் என்று நான் சொப்பனத்திலும் கனிக்கவில்லை. ஆகவே இந்தக் கடிதத்தைக் கண்டதும் என்ன செய்வதென் தறி யாமல் என் மனம் குழப்ப மடைந்ததில் ஆச்சரிய மொன்றுளில்லை. இதேமாதிரி ஒன்பது கடிதங்கள் எழுதி வந்துப்போது கத்தப் பைத்தியக்காரத்தனம் என்று எனக்குப் பட்டது.

எதற்கும் விசுவை ஒரு வார்த்தை கேட்கலாமென்று அவனிடம் சென்று விசுவத்தைச் சொன்னேன்.

அவன், “அடாடா, உனக்கும் ஒன்று வந்து விட்டதா? நேற்றுத்தான் என் துடைய அத்திம்பேருக்கு ஒன்று வந்தது. அவர் மென குரு பக்கச், கடிதம் வந்த உடனே ஒன்பது எழுதி வந்துப் போ விட்டா. ஒன்று அவர் பேருக்கு அதே மாதிரி ஒன்பது கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர் பாவம் விழுந்து விழுந்து ஒன்பது ‘காரீ’ எடுத்துக் கொண்டிருக்கார். நானும் ஆமமட்டும்

சொல்லிப் பார்த்தேன். கேட்டுறவராவியில்லை. மனா பவங்கொன்னி அவர். பன்னிக்கூடத்திலே ‘இம்பொரேஷன்’ எழுது என்று பாக்கன் உயிரை காங்கு வதற்கு மென குருவே உயி கொடுக்கிறார் என்று விட்டு விட்டேன்” என்றான்.

“அது டெக்கட்டுண்டா. இப்பொழுது நான் என்ன பண்ணுகிறேன் சொல்லு.”

“என்ன பண்ணுகிறதாவது! எழுதாமலிருக்கிறது.”

“சே, அது சரிவில்லை. எனக்கு ஒரு வேலையைத் தோன்றுகிறது.”

“என்ன வேலை? சொல்லு கேட்கலாம்.”

“என்னவா? நாமிருவரும் சேர்ந்து இந்தமாதிரி அநாமதேயக் கடிதங்கள் எழுதுவதற்குக்குப் புத்தி வந்திருக்க வேண்டியது. அதற்கு ஒரு வழி சொல்லு பார்ப்போம்.”

“சரி சரி, வழி என்னவென்று எனக்குப் புரிந்து விட்டது. நாமிருவரும் சேர்ந்து இந்தமாதிரி வரும் அநாமதேயக் கடிதங்களை வட்டியம் செய்து பதில் போடாதீர்கள் என்று எழுதி எவ்வொருக்கும் அனுப்ப வேண்டியது.”

விசுவ சொல்லிய இவ்வழி எனக்குச் சந்தமாய்ப் பிடிக்கவில்லை.

“என்னடா, எத்தப் பைத்தியக் காரனு விருக்கிறேயே. இப்படி, நாம் செய்ய ஆரம்பித்தால் நமக்கும் அந்தக் கடிதங்களை முதலில் எழுத ஆரம்பித்த முட்டாள்வனுக்குள் என்னடா வித்தி வரம்!” பக்தேன்.

“அடா போடா, உனக்கு ஒன்றுமே புரியாது. இதோ பாச், இந்த வந்தம் நடக்கிறதே. அதை நேச நேசத்தினாலே ஆரம்பித்தார்கள்!”

“இல்லை.”

“பின்னே அவர்கள் என் வந்தத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!”

“ஏன்? வந்தத்தை சிறந்துவந்த காரத்தான்.”

அப்படியா சேத்?

பகீரதன்

★

"ஏன், ஸார்! ஏதாவது தினங்களை மறந்து இருக்குமோ?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அந்தக் கடைக்குள் நுழைந்தார் ஒரு ஆசாமி.

"ஓ! இருக்கிறது. விசை நாளுக்குத்தான்."

கடையா தாயனுமலக் கொடுத்த மருத்தை வாங்கப் போன அந்த மனிதர், "ஐயம்மா! 'பழமைத்தா யாம்'?" இது என்னடி வேண்டாம்!" என்று நிரும்பிக் கொடுத்து விட்டு, அடுத்த கடைக்குச் சென்றார்.

"ஐயா! தினங்களுக்கு தினம் மருத்தாக ஏதாவது இருக்கிறதா?"

"என்ன ஸார்! 'இருக்கிறது!' என்று கேட்டு விடுவோம்!" என்று சொல்லிக்கொண்டே அந்தக் கடைக்குள் நுழைந்தார். 'பழமைத்தா யாம்' எடுத்துக் கொடுக்க வந்தான். அதைக் கண்டதும், "இதைகள், இதைத் தவிர வேறு மருத்தே கிடைக்காது!" என்று வேறுபட்டக் கொள்கிக்கொண்டே வேறு கடைக்குச் சென்றார் அந்த ஆசாமி.

அந்தக் கடைக்குள், "அதோ பாரும்!" என்று சொல்லி அங்கே கைசீம் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு பைண்டல் காண்பித்தான். அந்தப் பைண்டல், "பழமைத்தா யாம்! என் தினங்களை தான்!" என்று எழுதி விருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடனே அந்த மனிதருக்குத் தினங்களை அறிவானம் விட்டது. "ஒரு கடைசியாவது அந்தப் பழையப் போன் 'பாம்' இல்லாமலேயேயா?" என்று ஒரு நுழை நுழைத்துக் கொண்டு கடைவை விட்டுக் கீழே இறங்கி ஆகப்பித்தார்.

அதுமலா அங்குமலவ தடவடிக்கைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அந்தக் கடைக் காரன், "ஹா! ஹா!" என்று அந்த ஆசாமிமலக் கூப்பிட்டு, "எக்காத்த தினங்களை 'பாம்' களுக்குத் மேலாவது இந்த 'பழமைத்தா யாம்' தான் ஹா!" என்று சொல்லி அந்தப் பழையப் பத்திப் பம் மேலாகிவை கொடுத்திருந்த தந்தைமலப் பத்திரியைமல வேண்டாம் எடுத்துக் காண்பித்தான்.

அந்த மனிதர் அவைகளைக் கண் கொடுத்துக் கடல்ப் பார்த்தவர்களைக் கண்டதும் விட்டு நல்ல ஆகப்பித்தார்.

கடைக்காரனுக்குத் தோயும் வந்து விட்டது. "ஏன், ஸார்! நீங்கள் தினங்களைத் தினங்களை மருத்து காண்க வந்தீர்களா? இங்கே, கடைசியில் வாரும் இல்லாவிட்டால்....." என்று கடுமையான பேச்சு கொண்டு வந்தவருக்குத் தான்.

"கொடுத்தக் கொண்டுவிடுக. என்னை ஆசாத்தினமல தினங்களை. அதுவுக்குத்தான் 'பழமைத்தா யாம்' வேண்டாம். வேறு ஏதாவது மருத்து கொடுக்கக் கூடுமோ. என்னைத் தெரியாதா, அந்த மருத்தைப்பற்றித் தான் தான் அந்த 'பழமைத்தா யாம்' தினங்களுக்கும் பழமைத்தான்" என்று அந்த மனிதர்.

ஒரக்கிரகை!

என்ன எழுது! காப்பி மிலே டீ வண்டி எழுதி சிட் கிடுகிறது!....

.... ஓய், ஓய்!!

ஓய்! ஓய்! எதற்காகக் கூப்பிடுகிறாய்!....?

.... ஓய், காப்பி, டீ கிரகை! குமாரக் கொடுத்தது "மிஸ்" போட்டி விடம் போலிருக்க!....

மாமன்

இருந்தாலும் சரி — இவர்களுக்கு மந்திர களாகவே தென்படுவதில்லை.

இப்பொழுது புத்தம் உத்தராலும் வந்தது. கஸ்தூர் மானவிகளுக்கு ம் கந்தாநாதர், மந்த எம்மாருக்கும் கந்தாநாதர்.

சென்னைப் பள்ளி இப்பொழுது இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம்—சரி பள்ளி, பெட்டிசால் பள்ளி.

இந்தக் சரி பள்ளி இருக்கின்றனவே, இவற்றுக்கு இந்தக் பொருத்தமான பெயர் எப்படி ஏற்பட்டது என்று காம் எல்லாரும் அறியக்கூடாதார் வெண்டும். தன் முகத்தில் கரிவைப் பூசிக் கொண்டிருப்பது போதாது என்று, “கம்பவம் பார்த்து கம் முகத்திலும் கரிவைப் பூசினீரும். திருதிப்பென்று, எட்ட எடு சந்தாசில் சொம்மாடம், கொன்னாடம் சின்றுவிடும். “கம்பு படவிலு ஏறும், படகு கண்டுகில் ஏறும்” என்று பழைய கசைம் மகாபூதப்போர், “பஸ் கம்பகம் தன் லும், கம் பங்கைத் தன்னுயிரை” என்ற புது கசைம் மந்திரத்தோடு இந்தக் சரி பந்தாச் சாராம்.

ஆகவே அவசர வேலை இங்குதான், பங்கைத் தன்னுயிரை மூலமாகத் தேடிப்போகும்பெற விருப்பம் இவர்களுக்கு. முகத்தில் கரிவைப் பூசிக் கொண்டு விருப்பம் இவர்களுக்கு, குளிர் சல விருப்பம் இவர்களுக்கு, ஆகவே இந்தக் கசைம் கந்தாசில் சரி பங்கைச் சொல்லாம்.

இந்த பெட்டிசால் பள்ளி இருக்கின்றனவே, அவற்றில் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள், அறிதும் சிறு கொண்டு பிரயாணம் செய்கிறவர்கள் வேறு ஊர்க்கொத்தபாடு இருக்க வேண்டும்.

இந்த பெட்டிசால் பள்ளி போன ஊர்மத்தில் சங்கரையில் பிறந்தனவே, என்னவோ எம்மா கம் சாதாரணக் கொண்க புதுடயவர்க இருக்கின்றனர். பாதிப் பேர் உட்கார்த்து, பாதிப் பேர் சிற்பது அவற்றக்குப் பிரிப்பதே இங்கு. முடிந்த போதெல்லாம், அவை சிறு கொண்டிருப்பவர்களைப் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருப்பவர்கள் மடியிடு உட்கார்த்தி வைக்கப் பார்க்கின்றனர்.

என் கொண்கம், என் இந்தப் பள்ளித் தொத்திக் கொண்கம்போதெல்லாம் கெடவில்லை, அதாவது

மந்திரக் கட்டார்த்திருக்கும் கீட்டுக்குப் பக்கத்தில் தான் சிற்பதற்கு இடம் கிடைக்கிறது. அப்பொழுது பிரயாணம் முடியாதம் எங்குத் திடும்தான்! கந்தாசில் சடாரென்று பிரேக் போட்டு பண்டை சிறத்தம் போதும், ஒரு சந்தாசிலிருந்து, இங்கெரு சங்கர வுக்குச் சடாரென்று திருப்பும் பொழுதும், “ஐயோ, பக்கத்தில் உள்ள அந்த அம்மாள் மீது விழுந்து மாணத்தாப் பிரேக்கிங் கொன்னாமல் இருக்க வேண்டும்” என்று கடுங்கிக் கொண்டே போகலாம்.

ஆனால் இந்த இரண்டு வித பங்கையும் ஊர்மில் மணிக் கணக்காக எம்மா கட்டார்த்துச் சிறத்தி வைப்பதில் ஒன்றாக் கொண்டு சரிக்காதவை. “பங்கைக்கு சிறித்குக்கு ஒரு தடவை பஸ் வரும்” என்று இரண்டு வித பங்கைதும் எழுதி ஒட்டி விருக்கி டுக்கள். ஆனால் அந்தப் பங்கைக்கு சிறித்கு பம்பது எந்தக் கந்தாசில் கொண்டு போகட்டி ஒருவேளை “பங்கைக்கு மணிக் ஒரு தடவை” என்பது தான் அச்சப் பிழையினால் பங்கைக்கு சிறித்கு என்று ஆகிவிட்டதோ, என்னவோ!

ஆகவே உட்கார்த்து, இந்தப் பங்கைச் சரி இடத்தில் குத்தும் படுப்போதெல்லாம் புத்த கையத்துக் கந்தாசில் பங்கைக் கார கம் கந்தாசில் இருக்கிறது கட்டா கண்டிக்காரர்கள், “கந்தாசில் ஒரு ஆன், கந்தாசில் ஒரு ஆன்” என்று ஆன் தேடிவது போலவே பங்கையும் ஒரு கந்தாசில் தேடிக் கொண்டிருந்தம். பங்கை 23 ஆன் என்று போட்டிருக்க தன் 23 ஆட்களுக்கு மேல் ஏதாவது மாட்டார்கள். கந்தாசில் சிறு கந்தாசில் மாண ஆகாரி ஏறினால் அவரை இரண்டு பேர் என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு 23 பேர்தான் ஏற்றுவார்கள். உட்கார்த்து, உட்கார்த்து எம்மா கந்தாசில், எல்லாம் கண்டிக்காரப்போல் 90வில் உள்ள இடத்தில் மேலும் மேலும் உணாவலாம்.

ஒரு கந்தாசில் இங்கனவு சொகசிய மாக இருந்த பந்தான், இப்பொழுது இந்த புத்தம் வாய் போக எங்கு இடமும், குத்தும் கொடுக்க ஆம்பித்து கிட்டின! இப்படி எம்மா இடமும், குத்தும் வாய்க்க கந்தாசில் இந்த புத்தம் எப்பொழுது முடியும் என்று எம்மாரும் கெட்பது இவற்றையே ஆம்மா?

மை, உடலும் பத்தியும் ஐயங்கள் அடிக்கே தேர், திருமீசர் ஓதலை இடக்கருக்குப் போய் இதை விட அநீதியாகவா இதுவும், குத்தும் பட்டி கருப்பதற்காக.

ஆனால் ஐதாந்தரம் "சங்கதத்தும் போட்டாத பகலாதி" ஆயிற்று. "சங்கதத்தும் போட்டாத பகலாதி" என பங்கம் இப்படிச் சொல் சொடுத்ததற்குமேது?

பூங்கொண்டை, அதாவது புத்தம் ஆரம்பித்த புதிதும், பங்கலில் வேற பங்கில் இடம் சங்கதத்தாவது, கொட்டா விட்டாவது என்பதற்காகவா எழுதிய பட்டியும் இப்ப கொடுத்த காதல் அன்பும் அவர்கள் எதற்குக் கொடுத்த புது போத்தலாக உயர் கொடுத்த கொண்டிருக்கிறதோ, அத்தகைய எதற்கு சங்கதம் போட்ட போட்டி கொண்டு. "சங்க இடத்தில் உடலுக்கும், சங்க இடத்தில் உடலுக்கும்" என்று இடம் கொடுத்த வந்தார்கள்.

கந்திரைச் சண்டதம் புதுவாசல் எழுந்த சிறு கொண்டுவது என்னும் இந்த வந்தல் அங்கு என் கந்தல் தாய், ஆனால் சில, இது எதோ புது வந்தல் போனவும், இதனால்

ல் காட்டும் இன்னதது போனவும், தாய்க்க புதிதான சோமர் கந்தல் இவ்வுமதி கொடுத்த போனவும் சிறந்ததக் கொண்டுமேது, அது தாய் மீது.

கந்திரைச் சண்டதம் புதுவாசல் கொண்டு இன்று, கொத்து பதப்பட்ட கந்தல் அங்கு, உயர் சிறுக்கல் பட்ட அந்திக்குத்தே மந்தம் கந்தி கந்த கொண்டு கொடுத்தாது கொடுத்த ஆனால் என் காட்டும் பட்டும், "கந்திரைக்குப் போய் அது, என் ஆய்க்குப்போய் அங்குமேது" என்று கொண்டுகொண்டு, அதற்குப்போய் விட்டுக் கொண்டு பட்டும், புதுவாசல் கந்தல் கந்தல் தாய்க்க கொடுத்த போய் கந்திரைச் சோமர் கொத்து கொண்டுகந்தல், இப்போது அங்கு போனவும்து போய் கந்திரைச் சோமர் கொத்து கொண்டுகந்தல்.

ஆனால், அது என்ன கொடுத்தவர்க்கி, கந்திரைச் சண்டதம் எழுந்த சிறு வந்து கந்தல் கொடுத்த கொண்டுகந்தல் இவ்வாறு என்ன கந்திரைக் கந்தல் எழுந்த சிறுபந்தி, கந்திரைச் சோமர் கந்தல் தாய் கொத்து கொண்டுகந்தல் — அவர்க்கு மெய்க்கொண்டு தாய்க்க சி, கந்திரைக் கந்திரைக்

யுத்தம் எப்பொழுது முடியும்

தர்பேடி

இடியும், குத்தும்!

வேலிபுத்தூர் சபை வண்டிப் பக்கம் எட்டிப் பார்த்தால்தான் கந்தர் ஆனால் பட்டணத்திலே விட்டை விட்டு வெளியே வந்தாலே கந்தர் பண்ணும் கந்தர்! டிராமினும் கந்தர் கந்தர் வைப் பொருட்படுத்தாமல் கந்தர் வறிதிலா இடியும், குத்தும்!

இந்த டிராமினோக்கென வண்டிக்குப் பெரு காசமாகத் தெரிந்ததால், புதி லுட்டை மாநிலி கந்தர் வந்துவதில் கம் காட்டு டிராமின வண்டிக்காரர்களே வரும் மிகுந்தாடியது என்று கான் பெருகாலம், அநாவது பட்டணத்துக்கு வரும் வகை, எண்ணிக் கொண்டு இருந்தேன். ஆனால் அவர்களைத் தோற்கடித்து விட்டார்கள் இந்தச் சென்னை டிராமினோக்காரர்கள்.

டிராமினோக்காரவது குதிகாரிகள் ஒத்துகழிப்பார், சம்மதமும் கூட இருந்தால்தான் இது சாதனியாகும், அவருக்கு மீதி வண்டிக்காரன் வகை ஏற்றி விட்டாலே குதிகார சத்தியாக்கிரகம் பண்ண ஆரம்பித்துவிடும்.

ஆனால் டிராமின விஷயமாக மிகச்சாஸ் இந்தகைப் சத்தியாக்கிரகம் எதுவுமில்லை டிராமினோக்கார தெரிவிக்கிறேன். எத்தனை பேர் வந்தாலும் ஏற்றிக்கொள்ளுகிறது.

இதற்குத்தானே என்னமோ சென்னை டிராமின வண்டிக்காரன் அத்தனை அவர் பெயரை எத்தனை கூட்டம் இருந்தாலும் சரி, டிராமினோக்கார மிதித்துக் கொண்டும், துடைத்துக் கொண்டும் இந்தக் கோடியிலிருந்து அந்தக் கோடிக்கும், அந்தக் கோடியிலிருந்து இந்தக் கோடிக்கும் போய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

அப்படியாவது ஒரு ஆரம்பிப்புடன் விடுகிறார்கள்! கெடவாது. டிக்கெட் கொடுப்பதற்காக ஒரு கண்டக்டர், கண்டக்டர் டிக்கெட் கொடுத்தாவிட்டால் பந்து பரிசோதிப்பதற்காக ஒரு குட்டி இன்ஸ்பெக்டர், குட்டி இன்ஸ்பெக்டர் சரியாய்ப் பரிசோதிக்க வேந்தாது என்று பரிசோதிப்பதற்காக ஒரு பெரிய இன்ஸ்பெக்டர் என்று இம்மாதிரி மாறி, மாறி வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள்.

இதற்கும் ஐயங்கள் படும் இடியும், மிதியும் சொல்லத் தராமல் தர.

ஆனால் இதில் ஒரு வேடிக்கை பார்த்தீர்களா? கடவுள் பத்தியுள்ள ஐயங்கள் இந்த இடியும், மிதியும் அதிக மாயப் பாதிப்பதே கெடவாது. கார

பிரபல எழுத்தாளர்

வேலுமங்கலம்

★ ஐதீச சர்மா வாழ்க்கையில் முதல் எடுப்பிலேயே அதிர்ஷ்டசாலியாக விடயிலங்கி, அவர் முதலில் தாலூகா ஆபீஸில் குமாஸ்தாவாக மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். பத்திரிகை உலகமும் எழுத்தாளர் உலகமும் ஈர்க்கை போட்டுக் கீழே விழும்படியான காரியம் செய்ய அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் வாய்ந்தது ஒரு பெரிய அதிசயம்தான். குடும்ப நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட சிரமம்தான் ஐதீச சர்மாவை எழுத்துலகத்தில் பிரசித்தி படைப்புச் செய்தது.

தன் சொந்தத் தேவையாகவே பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படும் போதுதான் மனிதன் அனாதையாக சக்தி பெற்றுப் பிரமாதமான காரியத்தைச் சாதித்து விடுகிறான். இந்தத் தத்துவம் சர்மாவின் வாழ்க்கையில் உண்மையாகிற்று.

தாலூகா கச்சேரி குமாஸ்தா வேலைபாட நிவாரணம் செய்துகிட்டு இரு. அனா. சித. சா. பழனிப்பிள்ளை செட்டியாரிடம் உணக்கு வேலைக்கு அமர்ந்த பிறகு தான் அவருக்கு எழுத்துப் கைத்திறம் பிடித்தது.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையும் சர்மாவின் அபாச சாமர்த்தியத்தைப் பற்றிப் புஷ்பித்து எழுதி விடுகிறது. இப்படி எல்லாப் பத்திரிகைகளும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்த எழுத்தாளனாகப் பற்றியும் இது வரையில் எழுதியது கெடவாது. ஏதோ ஒரு மூலையில் கேட்பாரற்று மங்கிவிட்டத ஐதீச சர்மாவுக்கு இவ்வளவு புகழ் மூலம் பென்னும் அது பாருக்குத் தான் ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்காது?

இவ்வளவு பிரசித்தி படைத்த ஐதீச சர்மா தான் சென்னைப் விடுதலைத் தொக்தரவு அதிகம் எப்பகை என்னில் அறிந்து கொண்டார். அவருடைய அபாச மூலக்கு இதை யறிவது ஒரு பிரமாதமா என்ன?

ஐதீச சர்மாவின் வேலியைத்தம் பழனிப்பிள்ளை செட்டியாருக்கு மிகவும் வலியைப் கொடுத்த விட்டது. இந்தப் பூகையும் பாங்கு குடிக்குமா என்று சொல்லும்படி பரம சாதுவாக விளங்கிய சர்மாவுக்கு இவ்வளவு எழுத்து வன்மை இருக்கும் என்று செட்டியார் எவ்விதும் எதிர்பார்க்க

வில்லை. தன் வேலியிலேயே கவனமா விடுத்த சர்மாவைப்போல் இனி செட்டியாருக்கு யார் கிடைக்கப் போகிறார்கள்?

ஐதீச சர்மாவின் எழுத்து வன்மை அரசாங்கத்துக்கும் எட்டி விட்டது. அவரைத் தேடி யகற்றித் வந்து அவருக்கு உரிய மரியாதை செய்ய அவர்கள் தீர்மானித்தனர். சர்மாவின் எழுத்து வன்மை அரசாங்கத்தாருக்கு அவரை வேலியே விடக் கூடாது என்னும் அபிப்பிராயத்தைக் கொடுத்தது. ஆகவே, அவர்கள் அவரைத் தனியமையில் பூட்டி வைத்து விட்டனர். கிதாவித்தாமே சிறந்த எழுத்தாளர்கள் உயர்ந்த இனத்தவர்களாக இருக்கச் செய்துள்ளனர்?

சர்மா மூன்றா மாத காவல் அகிராதரம் சாதகம் செய்து எழுதினார். எழுத்தின் வெற்றியும் கூடாந்நார். இரண்டாவியை ரூபாய் பணமும் கிடைத்தது. என்ன, ஒரே ஒரு செட்டுரைக்கு இரண்டாவியை ரூபாய்! அதென்ன கட்டுரை?

அவர் எழுதிய கட்டுரை வரலாம் ததும்பும் நாடகமம்மம்! திடுக்கிடும் சம்பவங்களும் வாதம் தத்துவமும் சிதாந்த வகைமும்மம்! தாங்கும் தமிழகத்தட்டி. பெரும்பும் உத்தேக நாடகமம்மம்மம் கட்டுரைமம்மம்! மாணிட வாழ்க்கையில் சோக வாதம்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டி வாசகர்களின் உள்ளத்தை ஊடுருவிப் பாலும் உணர்ச்சிச் சித்திரமம்மம்! பத்திப் பெருக்கால் அகம் உளித்து வருவிப் பரம்பொருளுடன் ஒன்றுபட்டு நின்று பத்தமணிகளின் சரித்திரமம்மம்! பின் என்ன?

அ. செ. சி. சா. அனா. மாவன்கு கடைக்கு. இதைக் கொண்டுமரும் தத்து வரலாம்மம் ஐதீச சர்மாவின் படம் ரூ. 3000 கொடுத்ததும்மம்மம்மம். இப்படிக்கு.

அ. செ. சி. சா. பழனிப்பிள்ளை செட்டியார்.

இந்த அற்புதமான கட்டுரைதான் சர்மாவுக்குப் பெரும் புகழ் அளித்தது. பழனிப்பிள்ளை செட்டியாரின் கைஎழுத்தாகக் காப்பி படிப்பதில்தான் சர்மா மூன்று மாத காவல் சிறகம் ஏடுத்துக் கொண்டார். அவருடைய சிரமம் தீன் போகவில்லை—என்? எழுத் துவகில் பிரசித்தி பெற இது ஒரு கல்ல யழி அம்மமா?

நாத்தனார்

வித்தன்

"அண்ணமா! இந்த அநிவத்தைக் கேட்டாயா? என்னயோ எங்கே விட்டுக்கொண்டு யாவோ முழுதாய் இருக்கலாம். அதற்கு அவ பண்ணுகிற அட்டகாசத்தைப் பார்த்தா, அதற்கு என்ன மார்த்தாய் இருக்குது, தெரியுமா? திணைவர் சத்தரதாம், மயக்கம் வரதாம், வாந்தி வரதாம்— இன்னும் என்னென்னயோ எல்லாம் சொல்லு! என்னு, விட்டு வேண்டியச் சொப்பந்தக்கு என் ஒருத்தி இருக்கேடுது, இங்ஙனயோ?" என்றுச் சொல்லமா.

"என்னயோ அறிவாதது! உன்னுடைய குழந்தை யா திரி சிவந்தெட்டுப் போயேன்!" என்றுச் சொல்லமா.

"போயும் போயும் என் உங்கிட்ட சிவாயம் கேட்டு வந்தேனே!" என்ற அவன் மேல் பரித்த விழுந்த விட்டு, அதை விட்டு ஆண்டாவிடம் செத்தொன்ன அசிவாயத் தைத் தெரிவித்தான் எல்லமா.

அவன் அதைக் கேட்டு விட்டு, "விட்டு வேண்டிக்கு கேடுது ஆறு இருந்தா, அவன் அப்படியும் இருப்பா, அதற்கு மேலேயும் இருப்பா! எல்லாம் அங்குங்கு கொடுக்கிற செல்லம்!" என்ற ஆண்டாறு என் எல்லமாவுடன் குத்த விதினும்.

செல்லம்மாவுக்குப் பெரியாளு தையெத்தான் எப் பொழுதும் இதே வேண்டதான். அவனுக்குத் தன் தம்பி கத்தையாய் பற்றியும், அவன் மனைவி வஞ்சியைப் பற்றியும் வகரிட மாவது ஏதாவது குறை சொல்ல வில்லை வென்றும் பெரியாளு தையே போனது. விட்டைத் திண் வாழ்த்து வந்த அவன், தன் னுடைய மனைவன் என்னுடைய குப்

போய் விட்டதால் தம்பியின் விட்டுக்கு வந்திருந்தான்.

முதன் முதலில் அக்காவின் வருகையை அறிந்தபொழுது, கத்தையி மனைவியோ சந்தோஷப்பட்டான். அக்கா வந்தால் வஞ்சிக்குத் திணையாக இருப்பான் என்று அவன் சிவந்தான். தான் இருக்கும் சிவனமயின் அகல் வருகைப்பற்றி வஞ்சிக்கும் முதலில் மனைவியோ சந்தோஷமாய்த்தா விருத்தது. ஆனால் அநெய்வாய் இப்பொழுது பந்தை வகரி விட்டது. அவன் வந்ததின் பங்கு, அவர்கள் வாழ்க்கையில் அது பரித்த வந்த நித்திப்பு, சம்பாவி விட்டது.

2

செல்லம்மாவுக்குப் பெரியா விட்டுக்கு யின்னை. யின்னை என்னுடைய யின்னை, மனைவியை யின்னை. வாய் ஒரு சிவனமயின் அகலையாய் இரது.

அந்த வஞ்சி உழுக்கைக் கம்பு மர அகார்த்தச் சொன்னுந்தான். வந்திரத்தி விருத்த மர கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விழுந்த கொன்னுக்கும்பேடுத, போலி அவந்தை வெல்லம் வகரிக்கம் செய்த கொன்னுக்கு

தான், வஞ்சி தன் வேறியையை என் வகையோ தாய் சித்திக்குக்கொண்டு அந்த வேண்டியச் செய்த கொன்னுக்குந்தான். மனைவி இதயம் மன்னுத எட்டியா, மாததம் இல்லாம விருப்ப தற்கு? வஞ்சிக்கு ஆத்திரம் ஆத்திர மாக வந்தது. ஆகவே, "பக்கை மனைவியை இப்படித் தின்னா வகித் தற்கு ஆகுமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்தப் யின்னை யின்னை வகையப் பிடித் துத் தன்வினும்.

காலகேதபம்

தேவமந்திரோசரி

பகம் வேண்டுமா?

உபாத்தியாயர் :—அரிட, பாது, இரண்டும் மூன்றும் சொக்து எத்தனை?

பாது :—ஆறு, காதி.

உபாத்தியாயர் (கோபத்தடன்) :—கே தப்பித்த மாகி சொக்தைதறாக, உனக்கு ஆறு குட்டுக்கள் கிறிப் போகின்றன.

பாது :—இப்படித் தெரித்திருந்தால் என் ஒன்றமே சொக்திப் படுக்க மாட்டேனே!

—ஆ. மொத்தாராஜன்.

குறைய

இரண்டு பிரயாணிகள் ஓர் ஓட்டலில் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே வந்தனர்.

முதல் பிரயாணி :—இந்த ரோஷன் காவத்திலும் எவனுயிற்றுச் சாப்பாடு போடும்பொது மெக்கென்ன குறைச்சல்!

இரண்டாம் பிரயாணி :—அந்த எவனு இவ்வாறுதான்!

—டி. சங்கராஜன்.

அப்பா போகிறது!

சீது (அடுத்த வீட்டுக்காரரிடம்) :—மாமா, எங்க அப்பா கொஞ்சம் மண்வெட்டி வாங்கி வாச் சொன்னார்.

அடுத்த வீட்டுக்காரர் :—இன்னும் என்னடா உன் பெயர் சொன்னார்?

சீது :—“அந்த அந்தப் பயல் இவ்வென்றுட்டா

7 நாடியாத்து புத்து மரமொலிடம் வாங்கி வா” என்று சொன்னார்.

—ஜி. கப்பலணியன்.

மனைவி :—வேடி டாக்டரிடம் போய் குடிதன், பகம் கொண்டு தோண்டுகாள் சாப்பிட வேண்டுமாம். என் வாக்கைக் காண்பிக்கச் சொன்னார்.

புதுஷன் (அவ்வெப் போய்) :—ஐயோ! உன் வாக்குக்கு இன்னும் வேறே பகம் வேண்டுமா? —கே. மகாதேவன்.

விவாக பந்த!

தம்பியார் (தாயரிடம் பார்த்து) :—கைத்துப் பாலம் சொன்னீக் கொடுக்கிறாங்கிட, குட்டிச் சவரிமே முட்டிக் கொள்ளலாம் போலிருக்கே!

தாயர் :—வேண்டாமப்பா! குட்டிச் சவரிமே முட்டிக்கொண்டால் மண்டை சாண்டாப் போலிருமே! —அம்பா.

கொழி விட்டது!

ஓட்டலில் ஒருவர் :—சகப்பா காப்பி சிக் சிக்கையே இல்லையே!

சகப்பா சொப்பன் :—அதெப்படி ஸார் இருக்கும்? அப்பொழுதே சாப்பிட்டுக் கொடுத்துவிட்டே. —பி. எம். சாமி.

தந்திக்

மூன்று பேர் ஒரு தெருவில் சென்று கொண்டிருந்தனர். கடைசியில் சென்று கொண்டிருந்த இரவரும் மத்தியில் இருப்பவரைக் கண்டம் சொப்ப என்னா அவரைப் பார்த்து, “ஓப்! நீ உபாத்தியாயர்! அவ்வது முட்டாளா?” என்று கேட்டனர்.

மத்தியில் இருப்பவர் :—என் தம் சமயம் இரண்டுக்கும் எடுவில் இருக்கிறேன். —என். ஏ. குப்புசாமி.

கூட்டில் எலிபார் ஒரு தையற் றை வைத்திருந்தது. சிங்கராஜா வின் மகளுக்குப் பிறந்த நாள் வந்தது. காட்டில் உள்ள மிகுங்களுக்குக் கொட் டில் சிங்கராஜா பத்திரிகை அனுப் பிற்று. அனுள் எலியாருக்கு மாதிரிம் அழைப்புப் பத்திரிகை வரவில்லை.

எலி ஒரு மாதமாகவே சிங்கராஜ குமாரியின் பிறந்த நாளுக்குப் போக வேண்டுமென்ற ஆசையுடன் புதி தாகத் துணிகள் வாங்கித் தைத்து, தைத்த ஆடைகளைத் தன் குழந்தை களின் பல்லுக்கு அகப்படாமல் பத்திர மாக வைத்திருந்தது. தனக்கு மட்டும் அழைப்பு வராமல் போகவே எலிக்குக் கொபம் கொபமாக வந்தது.

பிறந்த நாளுக்கு இரண்டு நாட் களை இருந்தன. எல்கா மிகுங்களுக்கு சிங்கராஜா வீட்டுக் கல்பாணத்திற் குப் போவதற்காக ஆடைகள் தைத்துக்கொள்ள எலியாரைத் தேடி வந்தன. ஆனால் தையற்றை மூடிச் சீட்டந்தது. வீட்டிற்குப் போய்க் கதவைத் தட்டின.

எலிபார் மேதுமாக மூக்கு மூளையி் கொண்டு கதவைத் திறந்தது. மிகுங் கனெல்லாம் "நாளுக்குமாரியின் பிறந்த நாளுக்குப் போட்டுக் கொண்டு போவ தற்கு ஆடைகள் தைக்க வேண்டும். ஆகையால் சிறமத்தைப் பாராமல் தைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று எலியாரைக் கொஞ்சிக் கொட்டுக் கொண்டன.

"பயி் ஒரு மாதமாய் கரத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருந் திருள். என் கையும் காலும் அதைக் கலை நிராகரது" என்று கண்டிப் பாயி் சொல்லிவிட்டது எலியார்.

மிகுங்க் கொல்லாம், "ஐயோ! உண்டைக் கொட்டுக் கொன்னாமல் பணத்தைக் கொட்டி உட்கர்த துணி காக வாங்கி விட்டோமே! இந்தக் காட்டில் வேறு தையற்காரர் இடை யாதே, பந்தை மாகுக்குப் போயோ மென்று அங்கேயுர் தையற்காரர் கஷ்டப்தாலும், எவ்வொருர் மிவி டரிக்குச் சட்டை தைப்பதற்குப் போய் விட்டார்கள். அந்த ஊர்க் காரர்களை கஷ்டப் படுவினார்கள், ஒரு மாதமாய் வண்ணன் கூட வர வில்லை. இந்தச் சங்கடத்திற்கு என்ன செய்யதென்றே தெரியவில்லை" என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டே போயின.

எவ்வாறு, "தமிழ் பிரத்த மிகுங் களுக்கு ஈன்று வேண்டும். உண்டு, தேகாவையவிட நாமென்று இனப்பமா? இல்லாம், சிங்கராஜாவின் மகளுக்குக் சட்டை இல்லாமல் பண்ணி விட்டால் தான் எலியாரின் அருமை தெரியும்" என்று கதவைத் தாளிட்டுக் கொண்டு போய்விட்டது. மிகுங்க்கனெல்லாம்

சிங்கராஜரவிலிடம் போய் முறை விட்டன.

"என் மகனுக்குச் சட்டை தைக்க வேண்டுமே? இதைக்கொண்ட செவ்வது? குழந்தையின் பிறந்த நாளைப் புது சட்டை யில்லாமல் எப்படிக் கொண்டாடுவது?" என்று சிங்கராஜர் தன் மந்திரி எலியாரைக் கேட்டது.

"கவனிப்பீடு வேண்டாம், மகாராஜா! நான் எலியாரைச் சந்தோஷப் படுத்திச் சட்டை தைத்து வருகிறேன். எல்லோருக்கும் அனுப்பியது போல் எலியாருக்கும் அனுப்பிப் பத்திரிகை அனுப்பவேண்டாம்!" என்று கேட்டது நரி. "இவ்வியே, நான் மந்திரேபேரவ் விட்டேன்" என்றது சிங்க ராஜா.

"அதனுல்தான் எலியாருக்குக் கோபம்போய் இருக்கிறது. நான் இப்பொழுதே புறப்பட்டு அதன் விட்டி. நகுப் போகிறேன்" என்றது நரி.

எலியாரின் விட்டுக் கதவு தட்டப்பட்டது. எலியார் ஓடி வந்து கதவைத் திறந்தது. நரி யாவரைய பார்த்தோய் அதற்குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை.

"இந்தா! என் வேலையையும் போல் உங்களுக்கு அனுப்பி வைத் தபாலம் அனுப்பிக் கூடாதென்று

அவ்வளவு
கூடுதல் கொண்டு
எலியாரைத் தேடி
வந்தது.

ராஜா எவ்வியே நேரில் கொடுத்து விட்டு வரச் சொன்னார்" என்று சொல்லி எலியாசிடம் அனுப்பிப் பத்திரிகையைக் கொடுத்தது நரி.

எனச் சந்தோஷத்துடன் ராஜாவின் மகனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் சட்டை தைத்துக் கொடுத்தது. சிங்கராஜரவின் மகனுக்குப் பிறந்த நாள் தட்புடையாக நடந்தது. எலியார் தன் கையினுடையே அழகான பட்டுச் சட்டையைச் சிங்கராஜ குமாரரிடம் பிறந்த நான் பரிசாக அளித்தது. சிங்கராஜரவும் சட்டையைப்பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டு எலியின் விடலுக்கு ஏற்றாற்போல் ஒரு மோதிரத்தைப் பரிசாக அளித்தது. எலியின் குதூகலத்திற்குக் கேட்கவா வேண்டும்?

மகாராஷ்டிர சர்க்கரலர்த்தினைய அவருடைய முக்கிய படைத் தலைவர்கள் சமீபமாக நாம் சந்திக்கும்போது, மேற்கூறியபடி ஹனு குருமார்கள் போய் விட்டதைக் குறித்துத்தான் பேச்சு நடந்து கொண்டிருந்தது.

விரிசு அளாசிப் பறந்து கொண்டிருந்த வராகக் கொடியின் கீழே, யானைகளின் துணைகொண்டு அவைத் திருந்த விஸ்தாரமான கூடாரத்தின் கீழில், தந்தச் சிங்காதனத்தில் மணி மகுடம் தரித்த புலிகேசி மன்னன் கம்பீரமாக அமர்ந்திருந்தான்.

சிங்காதனத்துக்கு எதிரே தரைமீடே விரித்திருந்த இரத்தினக் கம்பளத்தில் ஏழெட்டுப் பேர் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் படைத் தலைவர்கள் முதலிய பெரிய பதவி வகிப்பவர்களா யிருக்க வேண்டுமென்று அவர்களிடையே தோற்றத்திலிருந்து தெரிய வந்தது. அவர்கள் எல்லாருடைய கண்களும் பளபளித்தபுடன் புலிகேசியின் முகத்தையே நோக்கிய வண்ணம் இருந்தன.

புலிகேசியும் அவனுடைய படைத் தலைவர்களும் பேசிய பாஷையில் தமிழ்ச் சொற்களும் பிரச்சிருந்தச் சொற்களும் சமமாகக் கலந்திருந்தன.

"இவட்சணந்தான்! இந்தத் தினம் பர சர்வியாகிகள் என்ன என்னிக் கொண்டு கம்பளம் இனப்போர்கள் என்று தெரியவில்லை. இவர்கள் இஷ்டப்படியே புத்தத்தை நடத்துவதா யிருந்தால் உருப்பட்டால் போலத்தான்" என்று புலிகேசி கூறினான்.

"அவர்கள் போய்விட்டதேயுமாம்; அவர்கள் ஈழமோடு வந்து கொண்டிருந்தால் புத்தம் செய்யலிவ முடியாது; கோயில்களும் சங்கிராமங்களும் ஸ்தூபங்களும் கட்டிக்கொண்டு போகலாம்!" என்னுள் ஒரு படைத்தலைவன்.

எல்லாரும் கலகல வென்று சிரித்தார்கள்.

* பிறகாவதற்கு, இதைக் கண்ட பாஷையாகிற்று.

செப்பு அடங்கியதும் இன்னொரு படைத்தலைவன், "ஹனு முனிவர்களை அனுப்பிவிட்டோம்; சரிதான். ஆனால் புத்த பிஷுவின் இஷ்டப்படிதானே புத்தம் நடத்துவதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது?" என்று கூறி, சிறிது பயத்துடனே புலிகேசியின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"ஆகா! அது வேறு விஷயம். பிஷுவின் போசணையைக் கேட்டதில் இதுவரையில் நாம் எவ்வித நட்புமும் அடையவில்லை. எந்தக் காரியமும் தவறாகப் போனதுமில்லை, இனிமேலும் போகாது" என்னுள் புலிகேசி.

பிறகு, எதிரிலிருந்தவர்களில் ஒருவனைக் குறிப்பிட்டுப் பார்த்து, "நமது வேஷப் படை வேகு வட்சணமாக வேலை செய்கிறது போகிருக்கிறதுதே! சாகஸ்தியின் தூதனை உள்முடைய ஆட்கள் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வருவதற்கு மாறாக, தூதனைல்லவா ஈழமாத் தேடிவந்து பிடித்திருக்கிறான்?" என்று கூறிப்போது, நியற்குலாகவே கடுமை நிறைந்த அவன் குரல் இன்னும் அதிகக் கடுமை தோனித்தது.

அந்த ஒத்திப் படைத் தலைவன் ஒரு கணம் தலை குனிந்திருந்து விட்டு, பிறகு நிமிர்ந்து புலிகேசியை நோக்கி, "இல்லை, சந்தாச்சயா! இதில் ஏதோ பிரகு நேர்க்கிருக்கிறது. நான் அனுப்பிய ஆட்கள் இன்னும் வந்து சொல்லவில்லை..." என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே, கூடாரத்திற்குள் யாரோ வருவது கண்டு திரும்பிப் பார்த்து, "ஆகா! இதோ வந்து விட்டார்களே!" என்னுள்.

அப்போது, பின் கட்டு முன் கட்டாகக் கட்டி யிருந்த பரஞ்சோதியை முன்னால் தள்ளிக்கொண்டு அவனை எதிர்ப்பிடித்து வந்த வீரர்கள் உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தக் காட்சியைப் பார்த்த புலிகேசி, "இது என்ன? இது என்ன? இந்தச் சிறுவன் யார்?" என்று கேட்டது, பரஞ்சோதியின் காதில் இடிமுழக்கம் போல் விழுந்தது.

துணியாகக் கிடைத்த வஜ்ரபாணு
வின் முகந்தான் என்பது தெரிந்தது.

முதலில், பரஞ்சோதக்குச் செறித
உதராகம் உண்டாயிற்று. உடனே
அவன் மனதில், "ஐம் இந்த அதிசய
அடைந்ததற்கு மூல காரணம் இந்த
மனிதன்தான்" என்ற எண்ணம்
தோன்றியது.

கண்ணில் கைல் எழப் பரஞ்சோதி
வஜ்ரபாணுவைப் பார்த்து விழித்
தான்.

வஜ்ரபாணுவோ பரஞ்சோதியைப்
பார்த்து மிக்க அதிசயத்தை அடைந்
தவகிப்போல், "தப்பி! இது என்ன
கோலம்!" என்றான். பிரகு, அவனை
அழைத்து வந்த வீரர்களிடம் பிரச

ருத பாஷ்யயில் ஏதோ கேட்டான்.
அவர்களில் ஒருவன் அதே பாஷ்யயில்
மதுமொழி கூறினான். பின்னர்
வஜ்ரபாணு பரஞ்சோதியைப்
பார்த்து, "தப்பி! பயப்படாதே!
மகாராஜ்யுர சாம்பராஜ்யத்தின் சக்கர
வர்த்தி சம்பாபிய புலிகேசி மன்ன
கிடம் உன்னை உன்னைப் சொல்லு!
உனக்குத் தீங்கு ஒன்றும் நேராது!"
எனான்.

வஜ்ரபாணுவின் வர்த்தனையின்
காட்டிலும், அவனுடைய பிரகாச
மான கண்களில் மின்வெட்டைப்
போல் தோன்றிய சமீகநாயகனது
பரஞ்சோதிக்கு அதிக தாழியத்தைக்
காட்டியது.

அத்தியாயம் 42

ச த ய ர ச ர ய ன்

சேரித்திரத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்ட இந்த வரலாற்றில் மிகவும்
முன்மொழி தோரு பார்த்திரத்தை
இந்த அத்தியாயத்தில் ரேவர்களுக்கு
அறிமுகப் படுத்தப் போகிறோம்.

வாதாபினைத் தலை நகராகக்
கொண்டு, வடக்கே நர்மதை வரை
யிலும் தெற்கே துங்கபத்திரை
வரையிலும் பரந்து கிடந்த மகா
ராஜ்யுர சாம்பராஜ்யத்தின் சக்கர
வர்த்தினைய, —பாரத காட்டில் அந்தக்
காலத்திலிருந்த வீரர்களுக்குள்ளே
ஒப்பற்ற மகா வீரனை, —சம்பாபிய
புலிகேசிய ரேவர்கள் இப்போது
சந்திக்கப் போகிறார்கள்.

அப்படிச் சந்திப்பதற்கு முன்னால்,
அந்த மகா வீரனின் பூர்வ சேரித்
திரத்தை ரேவர்கள் தெரிந்து கொள்
வதில் உபயோகமா யிருக்கும்.

புலிகேசியும் அவனுடைய சகோ
தரர்களும் சிறுவர்களை விருந்திபாது,
அவர்களுடைய சித்தப்பன் மங்கனோ
னுடைய கொடுமைக்கு ஆளாக சேர்ந்
தது. மங்கனோனுடைய சிறை
யிலிருந்து தப்பி ஓடி, அவர்கள் வெகு
காலம் அடர்ந்த காடுகளில் ஒளிந்து
வாழும்படி சேரிட்டது. இந் தக்

காலத்தில் அவர்கள் அனுபவித்த அள
வில்லாத கஷ்டங்கள் அவர்களுடைய
தேகத்தை வஜ்ர தேகமாக்கி,
அவர்களுடைய உள்ளத்தில் வயிரம்
ஏற்றி, அவர்களை இடையற்ற வீர
புருஷர்களாகவும் சமீரக்கமற்ற கடுர
சித்தர்களாகவும் செய்து விட்டன.

உரிய காலத்தில் புலிகேசி தன்
சகோதரர்களுடன் காட்டை விட்டு
வெளி வந்து, பெரும் படை திரட்டி
னான். சித்தப்பனை எளிதில் வென்று
அப்புறப் படுத்தி விட்டு, வாதாபி
வெங்கடகத்தல் ஏறினான். பின்னர்,
தன்னுடைய வீரத் தப்பிமர்களின்
துணை கொண்டு வாதாபி ராஜ்
யத்தை விஸ்தரிக்கத் தொடங்கினான்.
இவ்விதம் கூட திவாயில் அவனுடைய
ராஜ்யம் விஸ்தரித்துக் கொண்டு
போய் நர்மதை நதிக்கரையை எட்டிய
போது அவனுடைய வசன்யமானது,
உத்தர பாரதத்தின் ஏக சக்ராதிபதி
வாய் விளங்கிய ஹர்ஷவர்க்கதனின்
படைகளுடன் மூட்ட வேண்டிய
தாயிற்று.

நர்மதை நதியின் இரு கரைகளிலும்
மாநி மாநிப் பல வாழ்வுகளும் போர்
கூட்டுகொண்டிருந்தது. வாதாபிப்
படைகள் எவ்வளவோ வீரத்துடன்
போர் புரிந்தும், கூட நாட்டிலிருந்து

மேலும் மேலும் மூலப்பலத்தைப் போல் ஹர்ஷரின் சாசனங்கள் வந்து கொண்டிருந்த படியால், முடிவான வெற்றி காண முடியவில்லை.

இந்த நிலைமையில், வட்சோப வட்சம் வீரர்கள் அடங்கிய பெரும் சைன்யத்துக்கு ஹர்ஷவர்த்தன் தாமே தலைமை வகித்து நடத்திக்கொண்டு வருவதாகத் தெரிய வந்த போது, புலிகேசி மேலும் அவருடன் போராடுவது விதிவிய பர்வதத்தில் நடப்புகொள்வதே யாகும் என்பதை உணர்ந்து சமாதானத்தைக் கொள்ளினான். புத்த சமயப் பற்றுடைய மகாபுருஷரான ஹர்ஷவர்த்தனாரும் அதற்கு உடனே இணங்கியதுடன் புலிகேசியின் வீரத்திற்குப் பாராட்டி மர்மனாத்துத் தெற்கே புள்ள பிரதேசத்துக்குச் சக்கரவர்த்தியாக அவனை அங்கேயிடுத்துக் கொள்ளித்து விட்டுத் திரும்பினார்.

பின்னர், புலிகேசியின் கணம் தென்னாட்டை போகவித் திரும்பிற்று. அவ்விதம் திரும்புவதற்கு முக்கிய காரணமாகவும் தூண்டுதலாகவும் இருந்தவர்கள் ஐந்து முனிவர்கள்.

இளம் பிராயத்தில் புலிகேசியும் அவன் சகோதரர்களும் வைஷ்ணவப் பற்றுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். புலிகேசி சிங்காதனம் ஏறுவதற்கு ஐந்துவர்கள் உதவி செய்த காரணத்தினால், புலிகேசிக்குச் சமயா மதத்தில் அபிமானம் உண்டாயிற்று. எனவே, வாதாபியில் ஐந்து முனிவர்களுக்கு விசேஷச் சௌகரியம் ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய முயற்சியினாலேயே கங்கப்பாடி மன்னன் தர்வரீதனுடைய மகளுக்குத் புலிகேசியின் சகோதரன் விஷ்ணுவர்த்தனுக்கும் விவாகம் நடந்தது. இன்னும், ஐந்து சமயத் தலைவர்கள் புலிகேசிகுது "சத்யாச்ரயன்" என்னும் நிறப்புப் பட்டம் அளித்துக் கொண்டவப்படுத்தினார்கள்.

காஞ்சி மிகேந்திர சக்கரவர்த்தி ஐந்து மதத்திலிருந்து விலகிச் சைவ சமயத்தை மேற்கொண்டபோது, நாடெங்கும் உண் ஐந்துவர்களின் உள்ளம் கொதிப்பை அடைந்தது. ஏனெனில், கவலியிற் சிறந்த

காஞ்சிமகாசபாஸது வெகு காலமாகச் சமணர்களுடைய நுடுபிடமாக இருந்து வந்தது. காஞ்சியில் ஒரு பெரிய பகுதி—வேகவதி யாற்றுக்கு அப்பாவிருந்த பகுதி—'ஜீன காஞ்சி' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இன்னும், தென் பெண்ணை ஆற்றின் முகத்துவாரத்தின் அருகில் இருந்த பாடல்புரம் என்னும் ஊரில் தென்னாபுரமேயே மிகச் சிறந்த சமணப் பள்ளி புகழுடன் விளங்கி வந்தது. இப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தில் சமணத்தின் செல்வாக்குத் தாழ்ந்து சைவம் ஒத்துவது என்பதைச் சமண சமயத் தலைவர்களால் சேக்கக் கூடவில்லை.

இவர்களுடைய தூண்டுதலுடனே புலிகேசியின் ஏக சகோதிபத்ய வெறி ஏற்பென்று, அவ்வித மன்னன் இதுவரையில் யாரும் கண்டும் கேட்டு மிராத பிரம்மாண்டமான சைன்யத்துடனே தென்னாட்டின் மேல் படையெடுப்பதற்குக் காரணமாயிற்று.

படை பெடுப்பு சைன்யம் கிளப்பிய போது, வெற்றி முழக்கத்துடனே காஞ்சியில் பிரவேசித்து மிகேந்திரனுக்குப் புத்தி புகட்டலாம் என்ற எண்ணத்தடன் ஐந்து ஆச்சாரிய புருஷர்களும் சைன்யத்துடனே புறப்பட்டார்கள். ஆனால், தலைகளுக்கும் பாசறைக்கும் வித்தியாசம் அதிகம் உண்டாதலால், சத்யாச்ரய புலிகேசிகும் போர்த் தலைவன் புலிகேசிக்கும் மிக் வேற்றுமை உண்டு என்பதையும் வரைவிலையே அவர்கள் கண்டார்கள். தலைகளிலே புதுப்பாதர், சங்கீர்த்தி முதலிய ஐந்து குருமார்களுக்குச் சக்கரவர்த்தியைக் காட்டிலும் அதிகமான மரியாதை நடந்தது. போர்க்களத்திலே அவர்களைத் திரும்பிப் பார்க்கவாகிணா, அவர்களுடைய வோஷைவைக் கேட்பவர்களை யாரும் இல்லை. உண்மையான சமயப்பற்று உடையவர்களான அந்த குருமார்கள் வைஷ்ணவப் பட்டணத்தைக் கொளுத்தக்கூடாது என்று சொல்வதைப் புலிகேசி அவட்சியம் செய்தபிறகு, அவர்கள் போர்க் களத்தில் இருக்கவே பணங் கொள்ளவில்லை. புலிகேசி யிடம் சிற்து விவாதம்செய்து பார்த்த பிறகு, அவனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பிச் சென்றார்கள்.

பரசுறையின் வரசலி
தும், உய்நெ ஆவ்
காங்கும் சிந்த விசர்
களின் தொற்றமும்,
அவர்களுடைய பேச்
சின் அடியையும். இந்த
சைன்யம் பல்லவ
சைன்யமாக இருக்க
முடியாது என்று ஸுப
மறத் தெரிவித்தன.

"ஆறா! பகைவர்
களின் பரசுறையின்
இது! இங்கே வந்து
அகப்பட்டுக் கொண்
டோமே! தப்பிச்
செல்வதற்கு வாயிய
இல்லை! இரவிநக்
கிறதே!" என்று பரசு

சொதி எண்ணியபேரது. அவனுடைய
சுப்த நாடியும் ஒடுங்கியது. சற்று
முன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட குதூகல
மெல்லாம் கிரகசையாக மாறியது.

அவன் உடல்லைப் பிணித்திருந்த
கட்டுக்கள் அப்போது முன்ன விடப்
பதின்மடங்கு அதிகமாக வலித்தன.

முனச் சொர்மினாலும் உடல் வலி
யினாலும் சிமிர்ந்து அவனுள் கடக்கக்

கூட முடியாமல் தன்னாடவே, அவனை
அவ்வீரர்கள் இழுத்துக் கொண்டு
பேரக வேண்டியதாக கோரிட்டது.

அப்போது சற்றுத் தூரத்தில் அறி
முகமான முகம் ஒன்று தன்னை கோக்கி
வருவதைப் பாரஞ்சொதி கண்டான்.

அருகில் கொஞ்சியதும் அந்த முகம்
சேற்று முன்தினம் அவனுக்கு வழிந்

பல்லவ சாம்ராஜ்யத்
தின் கொடி, ரிஷபக்
கொடியல்லவா? இந்தக்
கொடிகளில் எல்லாம்
காட்டுப் பன்றியின்
உருவமல்லவா காணப்
படுகிறது?

ஒரு வேளை இது
வாதாபி சைன்யரர
யிருக்குமோ! பல்லவ
ராஜ்யத்தின் மீது படை
வேடுத்து வரும் சைன்
யம் இதுதானா? —
சூயோ! இவ்வளவு பிரம
மாண்டமான படை பல
முள்ள பகையா பல்லவ
ராஜ்யத்தக்கு ஏற்பட்
டிருக்கிறது?

ஹனுமய போக்டி எழுந்த உத்
சாகத்தை மீண்டும் சந்தேகமாயி
நீழல் மறைத்தது. "இவ்வே தண்டு
இறங்கி யிருப்பது பல்லவ சைன்யர்
தானா?" என்பதுதான் அந்த சந்தேகம்.

பாண்டித் கூடாரங்களின் மீடல்
பற்றி கொண்டிருந்த கொடியோர்
பார்த்தபோது மெற் கூறிய சந்தேகம்
எழுந்தது.

பாண்டியின் முன் வாசலை அடைந்
ததும், அவ் வீசர்கள் குதிரைகளின்
மீதிருந்து சீரே இறங்கி, பாஞ்சோதி
மையும்கீழே இறக்க விட்டு, அவனை
எதிர்த்து அழைத்துச் சென்றார்கள்.

பாண்டிக்குள்ளே புதுர்து சென்ற
போது, பாஞ்சோதியின் சந்தேகம்
உறுதியாயிற்று.

இடை யிடையே அடித்திருந்த கடாசங்கள் வெண்ணிற மணற் குன்று களைப்போல் பிதான்றின. இன்னும் குதிரைகள், ஓட்டங்கள், சிறு பங்கள், ரதங்கள், வண்டிகள் கணக்கி லகப்படாதவாறு எங்கெங்கும் காணப் பட்டன. சர்க்கரை இறைந்து விடக் கும் இடத்தில் மொய்க்கும் ஏறம்பு களைப்போல், லட்சோப லட்சம் வீரர்கள் சில இடங்களில் நெருங்கி யும், சில இடங்களில் பரத்தும், வேது தூரத்துத் வேது தூரம் காணப் பட்டார்கள்.

கடாசங்களின் மேலே வரிசை வரிசையாகக் கொடிகள் பறந்துகொண் டிருந்தன. எல்லாவற்றுக்கும் அரையக மாக ஒரு பிரம்மாண்டமான கொடி வானவாழிப் பறந்துகொண்டிருந்தது. கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தை நெருங்கும்போது கேட்கும் 'நெறா' என்ற பேரினாச் சைப்போல், இன்கெசியாதபடி பய லியின் கவந்து எழுந்த பேரோகை அந்தப் பாசறையிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தக் காட்சியைப் பார்த்த பரஞ் சோதியின் வாயிலிருந்து "ஆறா!" என்ற சத்தம் எழுந்தது.

அங்கே தன்னை இறங்கி விடுப்பது பல்லவ கைச் சங்கராச் என்று எண்ணிய பரஞ்சோதியின் உள் ளத்தில், அப்போது அவனுடைய கட்டுண்ட நிலைமையை மேல்வரும் மறக்கச் செய்துகொண்டு ஒரு பெரும் ஆர்வம் பூரித்து எழுந்தது.

அது என்ன ஆர்வமென்றால், மகத் தான் விரல் போருக்கு ஆயத்தமாகத் துடிதுடித்துக் கொண்டு நிற்கும் அந்த மகா கையத்தில் தானும் ஒரு பேர் வீரனாகச் சேர்ந்துவிட வேண்டும் என்பதுதான்.

அந்தமேரம் குழந்த இரவில் பிர யாணம் செய்பவன் வழி தெரியாமல் திளைத்துக் கொண்டிருக்கையில், திடீரென்று கோன்றிய மின்னலின் ஒளி யிலே தான் பிரகவேண்டிய பாதையைக் கண்டு பிடிப்பதுபோல, பரஞ் சோதியும் தான் பிறவி எடுத்தது எதற்காக என்பதை அந்தக்கனத்தில் தெளியாகக் கண்டு கொண்டான். ஒலியில் எழுந்தாணி கொண்டு எழுது

வதற்காகவேர, தோத்திரப் பாடல்களை உருப்போட்டுப் பாடு வதற்காகவேர, கையில் சிறுதுளி கொண்டு கம்பைக் கொத்திக்கொண் டிருப்பதற்காகவேர, வண்ணங்களைக் குறைத்துச் சுவரில் சித்திரம் எழுதுவ தற்காகவேர தான் பிறக்க வியல்! கையில் வானம வேலுங் கொண்டு போர் மூலையில் நின்று, எதிரிகளின் தலைகளைப் பணங்காய்களைப் போல் உருட்டி, அவர்கள் நெஞ்சில் வேடிப்பயம்ச்சி, இரத்த வெண்ணத்தில் நீதி, வெற்றிச் சங்கு முழக்கி, புறமுதுவிட்டோடும் படைவர்களை நமதா நமதம் செய்துவிட்டடி... "வீராநி வீரன்" என்று உலக மெல்லாம் பாராட்டுப்படி பெயர் எடுப்பதற் காகப் பிறந்தவன் தான் என்பதை உணர்ந்தான்!

இந்த எண்ணமானது பரஞ் சோதிக்கு எல்லைபற்ற குதூகலத்தை உண்டாக்கிற்று. ஆவன வீட்டில் புத்தர் சிலைக்குப் பின்னால் ஒளிந் திருந்து அவன் பார்த்த மகேந்தர சக்கரவர்த்தியின் கம்பீர உருவம் அவன் கண் முன்னால் எழுந்தது. அதோ வானவாழிப் பறக்கும் கொடி யின் அடியில் இந்த மகத்தான கைச் சத்தம் பிரதம சோனியபதியால் மகேந்திர சக்கரவர்த்தி விற்றிருப்பான், அவர் முன்னிலையிலே தான் தன்னைக் கொண்டு போய் சிறுத்தவர்கள்.

சக்கரவர்த்தியின் சர்வீஸை யலவக் ததும், அவர் பாதங்களில் நெஞ்சு எரிக் கடைவாக விழுந்து, "பிராடி பல்லவ சேந்திரா! தங்களுடைய வீர மகா கைச் சத்தம் இர்தப் பட்டிக் காட்டு அநியாச் சிறுவனையும் சேர்த்துக் கொள்ள அருள் புரிய வேறுறும்!" என்று வேண்டிக் கொள்வதென்று பரஞ்சோதி தீர்மானித்தான். சித்திரக் கலைபுரக்க! கர்ணச் சேர்க்கையு மாக! ஆயன்கும், நாகரத்தியும் எக் கேடு கெட்டாவது போகட்டும்! -- சக்கரவர்த்தி கேட்கும் பட்சத்தில், கடனே நாகரத்தியின் ஒலியை அவர் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து உணர்மையை உண்டாடி சோல்லவீட வேண்டியது.

இவ்வீத மெல்லம் பரஞ்சோதி எண்ண மிட்டிக் கொண்டு பாதையை நெருங்கியபோது, அவ

அத்தியாயம் 41

பாசனாறு

புத்த விஹாரத்தி விருத்த புறப் பட்ட விறிது பேர்த்துக் கெல்லாம் அக் குதிரை வீரர்களில் மூன்று பேர் பாஞ் சோதிக்கு முன்னுதாம். மூன்று பேர் பின்னாலுமாகி, பாஞ்சோதியை விடுவி வேயே விட்டுக்கொண்டு சென்றார்கள்.

பொடிது என்னும் விடிந்த பிறகு, பாஞ்சோதி அவர்களுடைய தோற்றத்தைக் கவனித்தான். அவர்கள் திடகாத்திரமூலன் ஆறாறுபாசுவரன் மனிதர்கள் என்று தெரிந்த கொண்டான்.

அவர்கள் பாசனாறுக்கும்? எங்கே விருத்த எங்கே போகிறார்கள்? என்ன காரியமாகப் போகிறார்கள்? இந்தப் பிரதேசங்களில் எல்லாம் காளையக் களின் ஈடமாட்டம் அதிகம் உண்டு என்று பாஞ்சோதிக்குத் தெரிந்திருந்தது. இந்த வட பெண்ணையாற்றங் கரையிலேதான் எங்கேயோ ஓரிடத்தில் பல்வகை காளையங்கள் தண்டு இறங்கிவிருக்கின்றன. வாதாபியின் காளையங்களும் இந்த உதையை நோக்கித்தான் வடமேற்குத் திசையி விருத்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று யிகேந்திர விடுதியின் தகையன் கூறுவதும் பாஞ்சோதிக்கு ஞாபகம் வந்தது.

இந்த வீர ஏதோ ஒரு காளையத் தைச் சேர்ந்தவர்களாய்த் தான் இருக்க வேண்டும். ஏதோ முக்கியமான புத்த காரியமாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடன்

தங்கள் ஏன் அந்த புத்த பிரதேசம் சென்று அனுப்பினர்?

பேரமர ஆக, பாஞ்சோதியின் மனக் கலக்கம் அதிகமாயிற்று. அவன் அந்த வீரர்களுக்கு முன்னால் போகவே, பின்னால் போகவே முயன்ற போதெல்லாம், அவர்கள் அதற்கு இடம் கொடாமல் அவனை விடுவியேயே விட்டுக் கொண்டு போனார்கள். இதைப் பார்த்துப் பார்த்து, அவன் உள்ளத்தில் தவக்கு இயர்கள் வழி காட்டி அழைத்துப் போகிறார்களா, அல்லது சிறைப் படுத்திக் கொண்டு போகிறார்களா என்ற சந்தேகம் உதித்தது. யிகேந்திர சக்கரவர்த்தியைப் பற்றி நாகவந்தியபுகன் எச்சரித்தது ஞாபகம் வந்தது. ஒருவேளை இதைல்லாம் அந்தச் சித்திரகாரப் புலியின் குழ்ச்சியாக இருக்குமோ?

இன்னும், மூதல் என் யிகேந்திர விடுதியில் ஈடந்த காரியங்களையும், வஜ்ரபாஹுவின் விசித்திரமான ஈட கால்களையும் இப்போது பாஞ்சோதி எண்ணிப் பார்த்ததால், அவன் உள்ளத்தில் என்ன வெல்லாமோ சந்தேகங்கள் உதித்தன.

ஆர் பல்வதம் வடக்கே இருப்பது எதிக் கரையில் இருக்கிறதென்பது பாஞ்சோதிக்குத் தெரியும். ஆனால் அதிகாரியில் கிளம்பியது விருத்த அவர்கள் மேற்குத் திசையை நோக்கியே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒருவேளை கொஞ்ச தூரம் மேற்கே போன பிறகு பாதையடக்கு ரோக்கித் திருப்பலாம் என்று முதலில் அவன் எண்ணினான். ஆனால், கெடுதலும் அவர்கள் மேற்கு ரோக்கியே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

குதிரைகளின் களைப்புத் தீர்வதற்காக அவர்கள் நின்ற இடங்களில், பாஞ்சோதி அந்த வீரர்களுடன் பேச்சுக் கொடுக்க முயன்றது ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.

சூரியன் உச்சி வானத்திற்கு வரும் வரையில் பிரயாணம் செய்த பிறகு, பாஞ்சோதி தான் உண்களையில் சிறையாளியா இல்லையா என்பதை நிச்சயமாய்த் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினான். அவ்விடம் வட்டத்து ரோக்கித் திருப்பிய பாதையில் அவன் தன் குதிரையைத் திருப்பினான்.

கண் மூடித் திறக்கும் ரோத்தில் அந்த ஆறு குதிரை வீரர்களும் அவனைக் குழித்து நிற்பதைக் கண்டான். அவர்களுடைய வேல்களின் முனைகள் அவனுடைய குதிரை மீது உரசியந்து கொண்டிருந்தன.

பன்னெய் சுற்றி ஆயத்தமாய் வைத்திருக்கும் திபத்தின் தீரியரையது அதன்மீது தீப் பட்டதும் கடர் விட்டு எரியத் தொடங்குவதுபோல், பாஞ்சோதியின் உள்ளத்தில் குமுறிக் கொண்டிருந்த ஆத்திர உணர்ச்சி இப்போது கொழுந்து விட்டெரியத் தொடங்கியது. கோபத்தினால் அவனுடைய இரத்தம் கொதித்தது.

கையிலே வேலை எடுத்தான். அதை விகலதற்காக ஒப்பினான்.

ஆகா! என்ன ஏமாற்றம்! ஒவ்விய வேல் எங்கேயோ போய் விழுந்தது. வெகுக்கு உடையவனும் தோப்பென்று தரையில் விழுந்தான். எப்படி விழுந்தோம் என்பதை முதலில் பாஞ்சோதிக்குத் தெரியவில்லை. அப்பிறகு தன் உடம்பின் மீது விறு ஒன்று சுற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். ஆ! அந்த வீரர்களில் ஒருவன் கருக்குப் போட்ட கயிற்றைத் தன் மீது எறிந்து, தன்னைக் கீழே இழுத்துத் தன்வி வீட்டா என்பதை அறிந்தான்.

இரண்டாவது தடவை இவ்விதம் குழிச்சியினால் தான் வெல்லப்பட்டதை களைத்தபோது, பாஞ்சோதிக்கு ஒரு பக்கம் வெட்டமும், இன்னொரு பக்கம் ஆத்திரமும் பொங்கின.

அவனுடைய குதிரையானது தன் ஏறுமனனுக்கு ஏதோ அபத்து வந்து விட்டதென்றும், இவ்விடத்தில் அவனுக்குத் தன்னால் பயனில்லை யென்றும் உணர்ந்து கொண்டது போல், வந்த வழியே திரும்பி ஓடிக் கொண்டிருந்ததை அவன் பார்த்தான்.

தப்பிச் செல்வதற்கு இவ்விதம் வழியே வில்லாமற் போகவே, "இனி அந்த வீரர்களிடம் போராடுவதில் பயனில்லை, கடந்தது கடக்கட்டும்" என்று பாஞ்சோதி கர்மா இருந்தான்.

அவன் கயமாக எதுவும் செய்வது சாத்தியமும் இல்லை யென்று யிரையில் தெரித்துவிட்டது. அந்த வீரர்களில் மூவர் ஆறிரா மீதிறுத்து இயங்கி வந்து, பாஞ்சோதியின் கரங்களை முதுகுப் பக்கம் சேர்த்து, பின்பட்டு முன்செட்டாகக் கட்டினார்கள்.

அந்த ஆறு குதிரைகளுக்குள்ளே அதிக வலியும் ஆடுருதியும் உள்ள குதிரையின்மேல் அவனை ஏற்றினார்கள். அவனுக்குப் பின்னும், அவ் வீரர்களில் ஒருவனும் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

மறுபடியும் குதிரைகள் மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றன.

அந்தமிக் ஒரு தூரம் இருக்கும் போழுது, பாஞ்சோதி அவனுக்கு முன்னால் ஓர் அழர்வமசை காட்டியைப் பார்த்தான்.

அப்போது அவர்கள் சென்ற பாதை வானது, வரவர மேடாடு வந்த பீடபூமியின் உச்சியை வடைந்திருந்தது. அவ்விருந்து பார்க்கும்போது வெகு தூரத்துக்கு வெகு தூரம் சமவெளிப் பிரதேசமாகக் காணப்பட்டது.

அந்தப் பிரதேசத்தில் கண்ணுக் கெட்டிய தூரம் கைன்யம் தண்டு இறங்கியிருந்த காட்டி தென்பட்டது.

ஆவிரக் கணக்கான வானங்கள் கருங்குன்றுகளைப்போல் வரிசை வரிசையாக கின்றன. அந்தக் கருங் குன்றுகளுக்கு

வடவுளை! — அத்தத் தோம் அடைவக் கூடிய கஷ்டங்களுக்கு நாசத்தின் கஷ்டங்கள் எல்லாம் உறை போடக் காணாமட்டே!

இந்த இரண்டாவது போர்முனையில் வுத்தம் செய்வதென்பதும் ஒரு பக்கத்தில் ஜெர்மன் நாஸிகள்; இன்னொரு பக்கத்தில் ஆங்கிலேயர் - அமெரிக்கர்கள். ஆனால் அழிந்து நாசியைத் தோல்வியாகத் தோம்!

இதை நினைத்துப் போது விதியின் விசித்திரத்தை எண்ணிச் சிர்க்கத்தாய் தோன்றுவது.

சீரி: பிரான்ஸைக் குறித்துப் பரிதாபப்பாடுக் கண்ணிர் விட்டு விட்டோமல்லவா? எல்லாப் பரிதாபத்தையும் கண்ணீரையும் பிரான்ஸுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வேண்டாம்.

எனென்க, பிரான்ஸைவிடப் பரிதாபப்படக் கூடியதான தோம் ஒன்று இந்த உலகத்திலே இருக்கிறது.

அத்தத் தோத்தின் செய்தான் இத்தியா!

இத்தியாவின் வீது படை செய்துப்போ, மறு படை செய்துப்போ இவ்வாறே போகலாம். படுகி விமானத்தையோ, வெடிஞ்சுண்டு வெடிப்பதைவோ இத்தியாகக் கண்ணுள் பார்க்காமலே வுத்தம் முடித்து விட்டார்கள்.

ஆனாலும், தன்முடைய நினைவை பிரான்ஸின் நினைமையவிடப் பரிதாபகரமானதுதான்.

பிரான்ஸ் இவ்வாறுக்குக் கொள்ள முடியாத பால்காக்க கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி விடுகிறது. பிரான்ஸைப் போலவே இன்னும் பல ஐரோப்பிய தோக்கள் இந்த வுத்தத்தின் கஷ்டப் பட்டியலில் விழுந்தன; இன்னமும், வுத்தம் முடியாததன் கஷ்டப்பட்டுப் போகின்றன.

ஆனால், வுத்தம் முடிந்ததும் அவ் வளவு தோக்களும் உத்தத்தினை அது பாவிக்கப் போகின்றன.

துயித்த தோக்கள் மட்டு மன்னமல் தோற்ற தோக்கள் கூடத் உத்தத்தின் அதுபாவிக்கத்தான் போகின்றன.

தோற்ற தோக்களின் ஆவத உற்பத்தி முதுவியைக்கொள் பத்திச் செ திர்ப்பத்தங்கள் ஏற்படுத்துவாக்கின

தலிர், அவற்றின் உத்தத்தினை அபகரிப்பது பத்திப் போக்கே உண்டாகிறது.

வுத்தத்திக்குக் காணமாகக் குதும் பட்ட கட்டியை அரசியல் விருத்து தன்வி விட்டு. இவ்வாறு கட்டியைத் அதிகாரத்துக்கு வருவாக்கள்.

செ தோக்களின் எக்கிளக் கொடுக்கி மார்தி அமைப்பாக்கள்.

அவ்வளவுதான்; மற்றப்படி ஐரோப் பாவின் ஒவ்வொரு தோரும் உத்தத்தித் துடனேயே இருக்கும்.

வுத்தம் முடிந்ததும் புனர் நிர்மாண வேளையில் அந் தலிர்மாத் எடுப்பது வாக்கள்.

வுத்தத்தின்போது மட்ட கஷ்டங்க ளென்றும், செத்தவர்கள் போக மற்ற வர்களுக்கு உதவியையும், உதரப்பித் திறமைவையும் அதிகமாக வளர்த்திருக் கும். அவர்களுடைய அதியும் அதிகக் கட்டியை வடைத்திருக்கும்.

பத்து வருஷத்துக்குள் ஒவ்வொரு ஐரோப்பிய தோரும் மறுபடியும் ஒரு வுத்தத்தை ஆய்விக்கும் வளமைவையும் வாதியையும் அடைத்துவிடும்.

ஆனால், வுத்த பால்காக்கின அது பாவித்த இத்தியாவோ, பைமுய பெத்தாவோ பெத்தாய் என்று உத்ததி மடைவாமல் அன்னியர் ஆட்களுக்கு உட்பட்ட தாட்கை இருக்கும்.

ஐரோப்பியரும் அமெரிக்கரும் இங்கே தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து தகவ்வாக்கம். அவர்க ளுடைய வளமைக்கி வாய்குவதற்கே தாத்தா கொடி இத்தியாவின் பிறத்த வர்களைக் குதும்படுவாக்கள்.

இதுதான் இப்போது இத்தியாவை ஆனும் வீரீட்டியாக்கி உத்ததோம் உட்பது பை முகத்திரக்கின்தும் தன்ரு தெரிவித்து.

அத்த உத்ததோம் பாவிக்காமல் போன தற்ற என்ன வாரிகள் உண்டே, அவற்றை தமது தோத் தலிவர்க்கு இப்போதாவது திரிக்கக் கொள்ளு தான் செய்து கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

வீரீட்டியு-அமெரிக்கர் இந்த வுத்தத் தின் வெற்றி வடைவப் போவது திரீச யம் என்று வயத்துக் கொண்டுதான் அத்த வுத்தினைத் தோட வேண்டும்.

இன்னவிகம், பைமுய தவறுக்கி யிக்கும் பிக்கும் செய்து கொண் டுருப்பதாகவே முடியும்.

அமெரிக்காவின் உதவி எவ்வளவு
சாமரணியாகியது.

ஐரோப்பா கண்டத்தையெல்லாம் பங்
கிடங்கு பெரிய கண்டம் அமெரிக்கா
கண்டம். இவற்றை வளத்தினும்,
செயற்கை வளத்தினும் அபாச முயற்சி
சென்ற முறையது. அத்தப் பெரிய
கண்டத்தின் பூரண சக்திகளையும் நீரின்
மேல் குவியெய்ந்த இத்த எத்தத்தின்
ஐயப்பதற்காகத் திட்டத்தினைத் தந்து
கொண்டிருக்கிறது.

கிட்டக் கண்டமான ஆசாசியாவும்
கனியும், ஆபிரிக்க கண்டமான கப்பல்
கனியும், பதினாறாவது கண்டம். எவ்வளவு
கனியும் நீரின்மேலும் தயாரித்து
அனுப்பிக் கொண்டே இருக்கிறது.

இவ்வளவுக்கும் மேலாக மேற்படி
யுத்தக் கருவிகளையெல்லாம் உபயோகம்
படுத்துவதற்குப் பல வகை யுத்த
விதங்களையும் அனுப்பி வருகிறது.

இவ்வளவு படை படைகளையும் ஆயுத
படைகளையும் வைத்துக் கொண்டு இரண்டாம்
போர்முறையை இன்னும் தன்னிடம்
போட்டிருக்கின்றதாம். ஒட்டகத்தையு
மேலும் வீடுக்குமே தனி, இப்போது
ஆரம்பித்திருப்பதில் ஆசிரிய மெதுவும்
இல்லை.

இரண்டாம் போர்முறை ஆரம்பி
க்கவேண்டியதுதான். ஆரம்பித்தும்
விட்டாகும். ஆகையால், ஆரம்பத்தில்
அது பற்றிய கனிய இருக்கத்தான்
இருக்கிறது.

படைவெடுப்பை எதிர்ப்பதற்கு
ஜெர்மனிவர் எவ்வளவு இத்தொழித்து
கொண்டிருக்கிறார்கள் தயாரித்து வைத்திருக்கிறார்கள்
என்ற விதி ஓரளவு இருக்கிறது.

அதையும் இப்போது தீர்த்துவிட்டது.

ஜெர்மனி வெகு காலத்துக்கு முன்பே
பயமுறுத்திய "இரண்டாம் ஆயுதம்"
இப்போது வெளிவருகின்றது.

விவரம் இன்னும், விவரம் ஒட்டி
விவரம், தானாகவே ஆரம்பித்திருக்கிறது
பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். ஜெர்மனி
ஜெர்மனி ஜெர்மனி இத்தனை
காலமும் இரண்டாமாம் வைத்திருந்து
இப்போது பிரயோகித்திருக்கிறது.

ஆனால், அந்நகர் எவ்வளவுதான்
அது அவ்வளவு பயன்படாத ஆயுதம்
இல்லை; எதிர்த்து அழிக்கக் கூடியது
தான் என்று தெரிகிறது.

பதக்கும் குண்டாவிருந்தாலும்,
அதைத் தவிர்த்திருந்தால் வெப்பி
விட வேண்டுமல்லவா?

அப்படி அவற்றைக் கொள்வீடுவதற்
காக ஏற்பட்ட இடங்களிலே குண்டு
போட்டு அழித்துவிட்டால், அந்த
அபாயத்தை ஒழித்துவிடக் கூடு
மல்லவா?

இத்தக் காலத்தையெல்லாம் - அமெ
ரிக்காவின் இப்போது அந்
தினமும் செய்துகொண்டிருக்கி
யிருக்கிறது.

எனவே, ஜெர்மனியின் பதக்கும்
வெகு தன்மை, இத்தொழித்து கண்டி
கொண்டிருக்கிறது. இந்த திருப்புகை
மாதிரி முடியும் என்று எதிர்ப்பது
தவறானது.

இரண்டாம் போர்முறை, தானாக
விடத் திருப்புகை மாதிரி, - இவை
கனியப் பற்றித் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது.

இரண்டாம் போர்முறை ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது. அதுவதற்குமுன்
ஜெர்மனி ஜெர்மனி அதுவதற்குமுன்
கனியப் பற்றித் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது.

இதாவது இரண்டாம் போர்முறை
கனியப் பற்றித் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது. ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது.

இதாவது இரண்டாம் போர்முறை
கனியப் பற்றித் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது. ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது, ஜெர்மனி
விடத் தீர்த்துவிட்டது மாதிரி, பற்றி
தவறாக இருக்கிறது.

ஆனால் அந்நகரில் பெரிய கொடிய
விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது
எவ்வளவுதான், அப்படித் தான்
பற்றித் கொண்ட படைகளின் விபத்து
அத்தத் தீர்த்துவிட்டது. பற்றித் தீர்த்துவிட்டது
எவ்வளவுதான், அப்படித் தான்
பற்றித் கொண்ட படைகளின் விபத்து
அத்தத் தீர்த்துவிட்டது.

இத்தக் காலத்தின் தீர்த்துவிட்டது
தவறானது. இது தீர்த்துவிட்டது
தவறானது. படைவெடுப்புத் தீர்த்துவிட்டது,
அது தவறானது. அதுவதற்குமுன்
போதுமானது. இரண்டாம் போர்முறை
தவறானது. படைவெடுப்புத் தீர்த்துவிட்டது,

அன்றைய தினமே திட்டமிடப்பட்டபடி ஜாதித்தீர்த்தி எட்டாம் மீட்டிங் சஸீ பிரேஸிதெந்திடுக்கே போனோம்!

அன்றைய தினமே, இந்த யுத்தத் தின் முடிவு என்ன ஆகும் என்பதும் தீர்மானமாகி விட்டது.

அதேகம் பேருக்கு அது அப்போது தெரியாத தெரியவில்லை.

“ஏன்மே மாதத்தில் குளியா தீர்வு எ மாறி விடும்!” என்று மூட்டைத் தனமாக நம்பியவர்களும் உண்டு.

ஆனால், காரண காரியங்களைப் போலத் துப் பார்க்கக் கூடியவர்களுக்கு அப் போதே யுத்தம் எப்படி முடியும் என்று தெரிந்து விட்டது.

அதனும்தான் இந்தியாவின் கை, “குளியா யுத்தத்தில் சேர்த்து விட்ட படியால் தீர்மானம் மாறி விட்டது; தம்முடைய யுத்தக் கொள்கையையும் மாதத்திலேயே விவாதிக்கும்” என்று சொன்னார்கள்.

இதையப் பெரும்பாளிசார் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

“குளியா தாக்கு என்ன சாதித்து விட்டது? குளியாவின் சாதனத்து தான் என் போகவிருக்கும்?” என்று அசட்டுத் தனமாக மூட்டைகள்.

“குளியாவின் உதவிக்காக அன்ற; தம்முடைய உதவிக்காகத்தான், ஜாதிக் கிறகி சியில் போயது தாக்கு தானே உதவியோடு கொண்கதானும்” என்று சொன்னவர்களின் பார்த்து மற்ற வர்கள் சிரித்தார்கள்.

இவ்வாறு தனம் அங்கிலை குளியா வின் மகத்தான வெற்றிகளைப் பார்த்து அசட்டுச் சிரிப்புச் சேர்க்கிறார்கள்!

மீண்டும் வரகு அரண் உட்கமென் னால் பிரதிக்ரும்படி குளியா சகன் நடத்திய வீரப் போரின்மீதான் இன்று சேர்ச்சி யுத்த முடிவாயிற் பற்றி இவ்வளவு நம்பிக்கையுடன் போகவது சாத்தியமாக இருக்கிறது.

ஆகவே ஸால் தரம் உட்கமென் பிரேஸிதெந்திடுத்த டாட்ஸை தானிப் படைகளை யெல்லாம் வீரத்தையுத்துக் கொண்டு வந்து 1939-ம் வருஷத்திய குளிய எல்லாவின் இன்று குளியாவின் வீரப்படைகள் தீர்ந்தென.

தன்னை எமயம் பார்த்து ஜென்மனிக் குன்றே பிரேஸிதெந்திடு ஆயத்தமாக அவை தீர்ந்தென.

இதற்கிடையில், வடக்கே இருந்த கோக உபத்திரவத்தை குளியா இப் போது தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பின்வாத்தத்தரன் சொன்னிருக்கும்.

இந்த பின்வாத்தத்தினமே குளியா முன்னெழு தடவை படை பெருத்து, ஒரு வருஷம் திட்டமிடத் தனது தாகப் பாசாங்கு செய்து, திட்டமிட் உட்கம உட்கத்துக்கே தானம் போட்ட கதை பிரதெந்தியானது.

இன்றமே, அத்தனையே இராஜதந்திர டிவீஷனுக்கு அவசியமில்லை.

எனவே, அதற்கு முடியாத மானச் சரீம் அரண் தந்திரப்போடியாவியிட்டு.

பின்வாத்தத்துக்கு குளிய ஸால் வக்கம், தாட் போட்டிகள் காப் போவது போன், தங்கு தடை யிக்காமல் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

குளியாவைப் பற்றிய வரையிற், யுத்தம் ஜயமாக முடிந்து விட்டது எனமே சொன்னார்கள். அதை தீர்த்த ஜயமாகச் செய்துகொண்ட வெல்லிய காரியத்தான் பாக்கி இருக்கிறது.

சீர்த்: பெருகு அரண்வந்திரிடுத்த மேற்கு அரண்வத்துக்கு வருவோம். அதை வது முதல் போர் முனைவந்திருந்து இரண்டாம் போர்முனைக்கு வருவோம்.

இப்போது தோன்றித் தட்குடும் யுத்தமானது இரண்டாம் முனை யுத்தத் தான் என்று சாத்தியமான ஏதாண்டு விட்டது. ‘செய்திக்’ துறையுடைய விடியாண்டு விட்டான், தீர்மானமாகவே சொன்னிவிட்டான்.

என்று வருஷத்துக்கு முன்னால் திட்டித் குளியாவின் காரை வந்த போதே, மேலே வந்த படைப் பாசிட் இருந்தாலும் அதிர்ஷ்ட பணம் மட்டும் வீசிட்டுக் கு தாய்மேதான் என்று ஏதாண்டு விட்டது.

என்று வருஷத்துக்கு முன்பு வீசிட்டு துறைய தீர்மானமான ‘உட்கெரிக்’ என்ற வார்த்தையாலும், இப்போது தீர்மானமான ‘செய்திக்’ என்ற வார்த்தையாலும் குறிப்பிடலாம்.

அப்போது ‘உட்கெரிக்’ வேலை செய்த வீசிட்டுகாரர் இப்போது ‘செய்திக்’ வேலை செய்கிறார்கள்!

என்று வருஷத்தில் அங்கிலையுடைய படை அங்கணமாக விருத்தி யடைத் திருப்பதுடன் அமெரிக்காவின் உதவி யும் சேர்த்திருக்கிறது.

யயமுறுத்துகிறார்!

நீமது அன்பார்த்த சோதன மத்திர்
செச்சென் நம்மைப் பயமுறுத்துகிறது!

திடுதிப்பென்று ஒரு ஆயிரம் டன்
செய்திக் குண்டை நம் தலைமே
துக்கிப் போடுகிறது!

"உங்களுக்கு நான் இரத்தத்தைவும்
விவரணைகளையும் கண்ணீரையும் அரு
கையையும் நான் தரமுடியும்; வேறு
வாக்குறுதி தரமுடியாது!" என்று
ஐந்து வருஷங்கள் காலம் கத்தி
விட்டு, இப்போது திடீரென்று,
"மண்ணை பத்திரம்! வெற்றிலைத்
துக்கி உங்கள் தலையில் ஏதே
பேரடாஸ்ப் பேரடப் போடுதேன்!"
என்கிறது.

இந்த வருஷம் கோடை காலத்திலே
புத்தம் முடிந்து விடலாம் என்று
ஆசை வட்டுகிறது!

இந்த ஆகை வார்த்தைகளாகி கேட்டு
நான் எரிச்சலாக யை கதறிக் கறையன்.
ஆகையத்தின் காரண தெனல் "நாச நாச!"
என்று ஒரு ஸரீரேன் சீர்ப்பு; சீர்க்கும்
செத்தவநக கேட்டுத் திடுக்கிடுகிறேன்.

செச்சென் செத்ததோடு கால்து,
"எந்த புத்தம் முடியப் போகிறது?"
என்னும் அபாசமாக நான் முனியும்
கேட்டுகிறது.

இந்த புத்தத்தானே முடியும்?
முடிந்து போகட்டும்! அடுத்த புத்தம்
தானே வருகிறது! -- என்று திடீர்
மீக்கை புடனே நான் யமதம் ராஜா
அவ்வாறு சீர்க்கிறது.

செச்சென் புத்தத்தில் 'டாங்கி' என்னும்
இரகசிய ஆயுதத்தை ஜெர்மானியர்
என்று பிடித்தார்கள். ஆனால் அந்த
ஆயுதத்தைப் போன புத்தத்தில் தூசு
வும் பச்சோந்திதும் பரக்க முடிய
விடவில்லை. அதன் தூசை செத்தவும் இந்த
புத்தத்திலே நான் நம்முடைய பயன்
பட்டு வருகிறது.

அதுபோலவே இந்த புத்தத்தின்
கடைசியிலும் ஜெர்மானியர் ஒரு இர
கசிய ஆயுதத்தைக் கண்டு பிடித்தும்
போயோயித்திருக்கிறார்கள்.

கோடைகாலத்தில் புத்தம் முடிவிறதா
விருக்கும் பட்சத்தில், மேற்படி ஆயுதம்

இந்த புத்தத்தில் தூசுமாய்ப் பயன்
பட்ட தானது!

மகமே, மறக்கும் குண்டைப் பரி
தூசை செத்தையவும் பட்டவை பச்செ
பத்தம் அடுத்த புத்தம் ஒன்று செத்தேத்
தினைய எத்ததான் தீர வேண்டு
மென்றே?

இவ்விதம் அடுத்த புத்தம் எப்படியும்
வருமென்று யமதம் ராஜா கண்ணு
கண்ணெழிந்து கொண்டுருக்கையில்,
நமக்கு இந்த புத்தம் முடியப் போகி
றது என்று எண்ணினே அனலிக்மாத
குதுகலத்தை உண்டாக்கி மெய் செத்திக்
குப்படி செய்கிறது.

செச்சென் வாக்கு திறமேலே விட்
டாம், கடின சீர்க்கும் உறுத்துப் பந்து
என் தீர்த்து, நேரவிட்டமகனின் இடவி
ஷம் தோதையும் யாதேயுடையாய்க்
கெடக்கூடக்கூடாது என்று எண்ணும்
போது, தன்மை என்னமோ செய்கிறது!

சீர்தாணமாய், புத்த விஷயம்
எனின் செச்சென் குண்டைச் செக்கிற்,
அத்தம் அப்பின் கெடலாது.

அவருடைய வேகம் நான் தாண
மாய் தப்பலாம்.

ஆகுமா, இந்தநினைவாளும் உற்
ரவம் தாழ்வுகளாகி இரத்தத்தைவும்,
கண்ணீரையும், அட்டைமயிர்க் கால
கத்தின் அபத்தத்தைவும் பந்தியே போலி
கத்தாய், இப்போது இவ்வகையுதம்
மீக்கையுடன் "புத்தம் முடிந்துவிடும்!
இந்தக் கோடை காலத்திலே போ
முடிந்துவிடும்!" என்று கதர்வமாய்ச்
செக்கத்தின் காரணம் என்ன வென்
பதை நான் ஆராயவேண்டும்.

செச்சென் கதர்வத்துக்குக் காரணம்
இப்போது திடீரென்று ஏற்பட்டு
விடவில்லை. நன்று வருஷத்துக்கு
முன்னாலேயே ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆம்; செச்சென் ஏன்று வருஷத்துக்கு
முன்னால், 1941-ம் வருஷம் ஜூன்மீ
22உ, ஸ்டீன்சுடைய சாட்சர எஸ்
படைகள் குளியலனின் மீது படை
யெடுத்தன.

கிணர். ஆபத்து வரும்போது எங்கள் மாட்டான்" என்றது மூத்தக் குஞ்சு.

"ஓ தாய், மெதாவா. பாலில் ஒருவன் தான் உங்களைப்போலத் தைரியமாக இருப்பான்" என்றது தம்பிக் குஞ்சுகள்.

சிறித்த மூத்தட்டன் அக்ஷேபை எல்லாம் அறி செய்தன.

"அக்ஷேபே! எங்களுடைய தாய் பொய்யிட்டான். நீங்கள் எங்களுக்குத் தெரியாது. எங்கள் முட்டைகளை விட்டு வெளி வந்த பின் அவரைக் காணவில்லை. புதைவைத் துலுக்காகக் கொண்ட தெய்வமே! இன்னும் சிறகு மூலக்காத பறவைக் குஞ்சுகளாகிய எங்களுக்கு நீயே கதி. வேறு ஆதரவுவாரும் இல்லை. எங்களை அழிப்பாயாக! உங்களைச் சான் புருட்டோம்" என்று அக்ஷேபையர் போர்த்தித்துத் துதி செய்தன.

மாத்நிலப் பறநில தீயாகது பறவைக் குஞ்சுகளைத் தீண்டவில்லை. காட்டை எல்லாம் தாவி விடியலும் இவ்வாறென்று அழைத்தன.

ஓ அகிலத்த பறகு தாய்ப் பறவை அங்கிடம் வந்து குஞ்சுகள் விஷமமாகப் பிழிக் கொண்டிருக்கிற அற்புதத் தைக் கண்டது. அவற்றை ஒவ்வொரு குத்த தாடியி மூத்தட்டிட்டு மடிச்செய் பாவசத்தில் அழைத்தது.

ஆம் பறவைபரவ தன் புது மனைவி வயிதையிடம், "ஐயோ! என் குஞ்சுகள் நீக்கு இதரபா விருக் குமே!" என்றுவருத்தப்பட்டு அடிக்கடி அவதிக் கொண்டிருந்தது. அதற்கு வயிதா என்னை அந்தப் பெண் பறவை, "அப்படியா? என்றாடைய மொசாயம் எங்களுக்கு எங்கு வந்த தெரியும். நீங்கள் மூத்தட்டினை சொல்லி விருக்கிறீர். ஜூரித யின் குஞ்சுகளை அக்ஷேப எகீகாதா எய்தும் உமக்கு அக்ஷேப தைவன் ஸாம் தந்திருக்கிறான் என்றும் சொன்னீ யல்லவா? இப்போது ஜூரிதையிடம்

போக வேண்டும் என்று உமக்கு ஆதர போலிருக்கிறது. என்மேல் வேறப்ப உண்டா? இதுக்கிறது. பொய்யாக வன் தெய்வையும் குஞ்சுகளையும் காணமாகக் கொண்டு நீ? வக்கி விட்டுவிட்டு உமக்கு அன்பான ஜூரித யிடம் போக வேண்டுமானும் "என்னை நான் சொல்லிப் போகமாட்டே! உமத்த காத வெட்ட புதுயின் அடைத்து மறைப்பாட்டிட்டு பெண்களைச் சாறும் ஒருத்தியாகக் காட்டில் சூழ்சரிப்பேன். நீ போகலாம்" என்றது.

"ஓ என்னைவது சரியல்ல" என்றது மூத்தபாஸப் பறவை, "என் புத்திர சந்தானத்தில்லாததான் பறவைப் பிறப்பு எடுத்திதன். குஞ்சுகளைப் பற்றித்தான் எனக்குக் கவலை. போய்ப் பார்த்து வருகிறேன்" என்று புது மனைவிக்ஞ் சமாதானம் சொல்லி ஜூரித இருந்த மாத்நிலை செஞ்சுர்.

ஜூரித புதுயின் வந்ததைக் கவனித் தவே இல்லை. குஞ்சுகளை கவீருடன் அடைந்த சந்தோஷத்திலேயே மறவி ரிருந்தது. மேகு ஜூரித புதுயினைப் பார்த்தது, "யன் வந்தீர்?" என்று அசைத்தவராகக் கேட்டது.

"என் குஞ்சுகள் கமமா? இவற்றில் எது மூத்த புத்திரன்?" என்று மூத்த பாஸப் பக்கத்தில் வந்து அவராகக் கேட்டார்.

அப்போது ஜூரித, "யாரீரேயுப் புகுந் அவருள் உமக்கு ஆதர எய்யா, இப்பவாறுவ ஆவது என்ன? ஒரு துரியா யில்லாமல் என்னை விட்டுவிட்டு எவரினத் தோட்கிற சென்றிரோ அவனிடத்தில் போய்ச் செலும். கமமாக அவனிடம் இருக்கலாம்" என்றது.

"புத்திரர்களைப் பெற்ற ஸ்திரீ புது யனை காட்டியும் செய்யான். இது உவக கபாலன். ஒரு குற்றமும் அறியாத வசிக்ஷகாக்ஷ அருந்தி இவ்வாறு தான் உதரணம் செய்தான்" என்று மூத்தபாஸப்.

எனக்குச் சத்தி யிங்கியோ!
என்றியவாறு பரிதவித்தக்
கொண்டிருக்கிற தாயைப்
பார்த்துக் குஞ்சுகள்
சொல்லின;

"தாயே! எங்கள்மேலுள்ள
அன்பிலும் பரிதவிக்காதே.
நாங்கள் இங்கே இறந்து
போனாலும் அதனால் ஒன்றும்
குறையவில்லை; உன் பதவியை
அடைவோம். நீ எங்களுக்கு
உள்ள இறந்தால் குலம்
விழுத்தி என்னைவரையும்
போகும். நீ அக்கினி யில்
வராதேயென்று இடத்தக்குப்

போய் வேலமராக இருக்காங்கள் இங்கே
நிக்கு இளைப்பாறுவதும் எனக்குப்
பிள்ளைகள் உண்டாகும். அம்மோ! நீ
ஆசாயிந்து குலத்துக்கு வது வேலம்
அதிவிரிமா அமைதச் செல்."

தார்க்குக் குஞ்சுகளை விட்டுப் போக
நான் விரும்பவில்லை. "இங்கேயே உங்க
மூடல் நானும் நிக்கு இளைப்பாறேன்"
என்று இருந்தது.

இந்தபாசை என்மீது ஒரு சில
நாட்கள் தவறாமல் பிரமரரீப விரதத்
தாக்க எப்பாற்றி இறந்தார். அவர்
மேலுலகம் சென்றபோது புத்திர
சந்தானம் உண்டாகாமல் கந்தலர்
கைக்கு இங்கே இடமில்லை என்று
நினைப்பே அனுப்பப்பட்டார். அதன்
பொன் அவர் சாரங்கப் பட்டியாகப்
பிறந்து ஐரோசைவென பெண் பறவை
எனும் உடிகூர். அது வானு
பட்டிகள் இட்டவுடன் அவர் ஐர
விதனை விட்டு விட்டு விரைந்த என்ற
மற்றொரு பெண் சாரங்கப் பறவை
வுடன் சென்றார்.

ஐரவிதனின் வானு பட்டிகளையே
பொறித்து குஞ்சுகளாகின. சிவர்க்குப்
பிறந்த குஞ்சுகளானாடியோல் இவ்வாறு
தார்க்குத் ததரியத்தாத உபதேசித்தன.

நீர்ப்பப் பறவை குஞ்சுகளுக்குச்
சொல்லிற்று: "இந்த மரத்துக்குப் பக்
கத்தில் ஒரு எலிப்பாழி இருக்கிறது.
அந்த வரி வாயிலுக்குள் உங்களை விடுகி
றேன். நீங்கள் மென்மையாகிய
தவழந்து போய்ப் பதுங்கி இருங்கள்.
கெடுப்புப் படாமல் வேலமராக இருக்க
லாம். வானின் வாயை நான் மண்ணில்
போட்டு மூடி விடுகிறேன். அனல்

உங்களை எட்டாது. இந்தக்
காட்டுத்தே அனைத்ததும் நான்
வந்து மண்ணை எடுத்துத்
தன்னை உங்களை உலிசுடன்
விடுவிப்பேன்" என்று து
தாய்ப் பறவை.

தாய் சொன்னதைக்
குஞ்சுகள் ஒப்பவில்லை.
"வரிக்குள் இருக்கும் எலி
உங்களை நின்று விடும்.
கெடுப்பில் சாவதுமேலானது.
என்பால் நின்றப்பட்ட இர
வான மூடிய எங்களுக்கு
வேண்டாம்" என்றன.

"இந்த வரிவிடிருந்த எலியைப்
படுத்து ஒன்று தாக்கிப் போனதை நான்
பார்த்தேன். வரியின் உங்களுக்கு
அபாயம் இல்லை" என்று தாய்ப் பறவை
சொல்லிற்று.

ஆவிலும் குஞ்சுகள் ஒப்பவில்லை.
"வேறு எலிகள் வரியின் கட்டாலம்
இருக்கும். ஒரு எலி மட்டும் படுத்துக்கூ
இதரவாடி விட்டதனும் அபாயம்
நிக்கு விடவில்லை. நீ வரியைக் காப்
பாற்றிக் கொள். கெடுப்பு வேலமராக
வந்த கொண்டிருக்கிறது. இந்த மரத்
தாச் சுற்றிக் கொள்ளுவதற்குமுன் நீ
பறந்து போ. வரியிக்குள் தவழந்து
பதங்க எங்களைப் பூடியாது. உங்க
கூடாக வருகிறீ நீயும் என் வரியை
விடுவோம்? நீ வரி! நாங்கள் யார்?
நாங்கள் உனக்கு என்ன உதவி செய்
றோம். ஒன்றுமில்லை. நாங்கள் பிறந்து
எனக்குக் கெட்டம்தான் கொடுத்தோம்.
நீ எங்களை விட்டுவிடு. நீ சிறு பெண்
கூட இருக்கிறாய். நீ பந்தாளை
அடைந்து வேலமராக இரு. நாங்கள்
அக்கினியில் எரிக்கப்பட்ட இறந்தால்
உன் உலகங்களை அடைவோம். உலி
சுடன் தப்பினால் கெடுப்பு அனைத்த
பிறகு நீ வந்து உங்களைப் பார்த்துவாய்.
நீ உடனே போய் விடு" என்று
குஞ்சுகள் வற்புறுத்தத் தாய்ப் பறவை
பறந்துபோயிற்று.

வேலமரது மரத்தாள் பற்றிற்று.
பறவைக் குஞ்சுகள் என்னை உலகங்களை
ஆபத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிரு
நின்றிரு டோன்று விரைவாகவே சென்று
கொண்டிருந்தன.

"அறிவுள்ளவன் உலககாலம் வரும்
போது முந்தியே தெரிந்து கொண்டு
யானதை சுதிரப்படுத்திக் கொள்ளு

வியாசர் விருந்து

சீகரியாசுரர் காதல்களையாசுரர் காதலர்

சாரங்கக் குஞ்சுகள்

புராணக் கதைகளில் பறவைகளும் மிருகங்களும் மனிதர்களைப் போல் பேசும், உலக சீதியும் வேதாந்தமும் கூட உபதேசிக்கும். இன்னுடன் ஆய்வுக்கு அந்தப் பிராணிகளின் இயற்கைக் குணங்களும் கதவுக்குள்ளிருந்து எட்டிப்பார்ப்பதற்குப் போன்றதோற்றம் காட்டவும் செய்கும்.

இயற்கையும் கற்பனையும் இவ்வாறு கூட்டு நிற்பது புராண இலக்கியத்தின் நன்மையாகும். மகா புத்தி லாளியாகவும் சீதி சிபுளாறுகளும் வருணிக்கப்பட்ட அனுபவம் இராமனானுடைய அத்தப்பாத்தில் ஒரு அழகிய விநியோகம் என்று அவ்வந்தச் சேத ளன்று எண்ணிக்கொண்டு குரங்கைப் போல் குறித்தக் கூத்தாடியது இராமனாயும் படிப்போரெவ்வாறு அனுபவிக்கும் ஒரு கட்டம்.

பட்டுகளும் பக்கங்களும் பேசும் கதைகள் குழங்கதாளுக்குச் சொல்லுவது உடனும், ஆனால் குறித்தவர்களுக்குச் சொல்லப்படும் புராணக் கதைகளில் இவ்வாறான சம்பவங்களுக்கு உண்மைத் தோற்றம் தருவதற்காக ஏதேனும் சம்பவ கட்ட வேண்டியதாகும். அதற்காகக் கவனப்படும் முறை ஒன்று உண்டு. கதைபின் கரும் பிராணிகளுக்கு ஒரு புது ஜன்ம விருந்தாகத் தாக்கம் ஆகித் தந்து விடுவது புராண இலக்கிய முறை. ஒரு சிலர் மானுடப் பிறந்தார் என்றுவது ஒரு அரசன் சம்பந்தம் வரிபாக ஜன்மம் எடுத்தான் என்றுவது கதைமயச் சொல்லுவது கழக்கம். அப்போது நான், மான் போதும் கூடத்து சொல்லும்; சிலர் போதும் பேசும். வரி வரிவாக இருந்தாலும் அனுபவம் பெற்ற அரசனாகவும் கூடவே காட்டிக்கொள்ளும். கதைவும் குறிக்கும். அதன் மூலம் உண்மையையும் புலப்படுத்தும்.

பிழைக்கின்றவர்கள் காண்டவ பிராந்தத்தில் குடிபெறி, பழங்கக் கிடந்த இடத்தைப் புதுப்பித்த அரசனாகவும்

கிராமங்களும் உண்டாகிறார்கள். அக்காலத்தில், புதரும் மூன்றுமாக ஒரு பங்கு வளம் இருந்தது. அதற்கு முன் அது ஒரு பேரீய அரசனாக இருந்ததாம். பாண்டவர்கள் அதை அடைந்த போது ஓரே பங்குமாய் காடாக இருந்தது. பட்டுகளும் கித்தங்களும் அதைத் தங்கள் இருப்பிடமாகச் செய்து கொண்டிருந்தன. திருடர்களும் தீவனங்களும் அங்கே பதவிலிருந்து ஐயங்களை இம்மித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தக் காட்டைத் தீவைத்துக் கொளுத்தி விட்டு இந்த இடத்தில் புது அரசன் கட்டி காப்பதாக இருக்கிறது அருக்கலையும் தீமாளித்தாரின்.

அந்த காலத்திலிருந்த ஒரு மரத்தில் ஒரு சாங்கப் பறவை சிறகு மூலிக் காத லாக்கு குஞ்சுகளுடன் காசம் செய்து வந்தது. குஞ்சுகளையும் தாய்ப் பறவைகளையும் விட்டு விட்டு ஆன் பறவை வேறொரு பெண் பறவையுடன் உலகமாய் வளத்தில் திரிந்துகொண்டிருந்தது. தாய்ப் பறவை மட்டும் குஞ்சுகளுக்காக இரை தேடிக்கொண்டு வந்து வர்ப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தது. அச்சமத்தில் காட்டின் தீப்பற்றிக்கொண்டது. வேறுபாறது பறவிக் காட்டை எவ்வாறு அறிந்த எல்லாப் பிராணிகளும் தப்பித்திரிந்து. இதைக் கண்டு தயர் பற்றி சாங்கம் எண்ணி விட்டுப் புலம்பிற்று.

"உலகத்தை மெய்வாய் எகிறேன் திருவி வந்து கொண்டிருக்கிறேன்! பங்குமாய் அனல் கவர அகி மூறேன்! இன்னும் வேறொரு காலத்தில் இப்படி வந்து எம்மை எகிறு விடுமோ! மரங்கள் பேரீயானை புடன் விடுகிறதைக் கண்டு காட்டுப் பிராணிகள் எவ்வாறு கவங்கு கின்றனவே! சிறகும் காக்கையும் இரகத குஞ்சுகளே! தீக்கு நீங்கள் இரை பாவிக்கோ! நான் என்ன செய்கிறேன்? உங்கள் தப்பின் எம்மை விட்டுப் போய்விட்டாரோ? இந்தக் குஞ்சுகளைத் தாக்கிக் கொண்டு பறந்து போக

சுப்தி

மார்ச் 2

தமிழ்த்தொலைநகல் செய்து
தமிழ்த்தொலைநகல் செய்து — பாரதிபார்

இதழ் 37

என்னசேகு?

கரும்புத் தோட்டத்திலே!

இக் காட்டிலிருந்து எத்தனையோ ஆயிரம் கைகளோடு அப்பாதுள்ள பீஜித் தினம், கரும்புத் தோட்டங்களில் கைமலர்ச்சி படும் பாட்டடைப பந்தி, பாரதியார் பாடி விடுக்கிறார்.

“கேட்டிருப்பாய் காதலே! — துன்பக் கெளரிபேசு கங்கை பெண்கள் கருத சொல்

மிட்டும் உறையாவோ?”

என்று கதறிவிடுகிறார், பாரதியார் இவ்விதம் பாடி எத்தனையோ காலம் ஆகியிருக்கிறது. இன்னும் பீஜிதியுள்ள இந்திய சமூகத்தினர் துன்பம் நீர்த்தபாடாகத் தெரிவதில்லை.

அக்கனியை எல்லாநா!

பீஜிதின் கரும்புப் பயிர் செய்கிற வர்கள் பெரும்பாலும் இந்தியர்கள். அவர்களுடைய கரும்பை வெவ்வேறு வாகனம் சர்க்கரைபாக்கி ஏற்றுவதி செய்கிறவர்கள் ஒரு ஐரோப்பியக் கம்பெனியார். இந்தக் கம்பெனியார் என்ற விஷயம் குறிப்பிடுகிறார்களோ அந்த விஷயத்தை எல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். ஆதலால் ஆரம்பித்த பிறகு உலகெங்கும் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏகமாய் உயர்ந்திருந்தும், பீஜி கரும்பு விஷயம் மட்டும் உயரவில்லைவரை. கரும்பு பயிரிடும் குடியானவர்கள் எல்லாவதோ மன்றாடி யும் பிரயோஜனமில்லாமல் போகியது, அவர்கள் மூன்றாண்டுகளாகக் கொடுத்தவிட்டுச் சென்ற பசுவியின் விலைந்த கரும்பை வெவ்வேறு நிலைத்துக் கொடுத்தி விட்டார்களாம்.

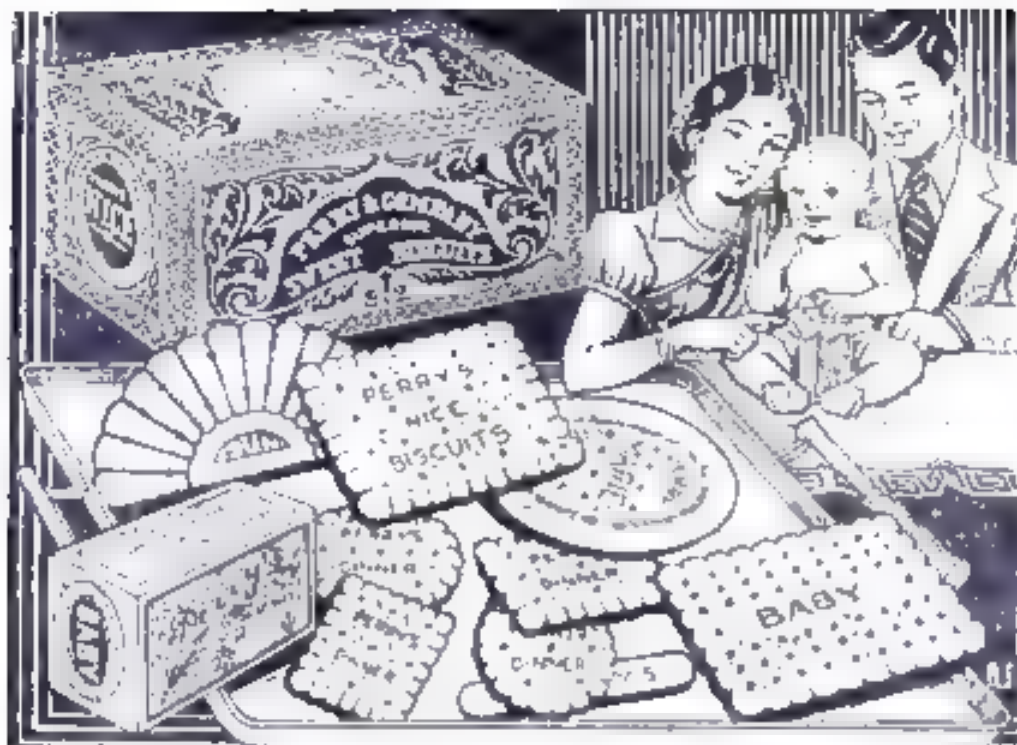
குதிரைத்தந்தி பணம்

பீஜித் தினம் இவ்விதமாக இருப்பதற்குத் தோண்டு செய்கிறவர்களைச் சென்றிருக்கும் கலாபி குதிரைத்தந்தி உருவம்

படத்தால் சென்ற இதழ் “கங்கை” அட்டைமீது கெளரிபேசுத்தோம். உலக வாழ்க்கையைத் துறந்து பாரமார்த்திகத்தை மேற்கொண்ட இப் பெரியவரை மேற்கூறிய கரும்புத் தோட்டிலே அடுபடுத்தி, பீஜி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகச் செய்தி விடைத்திருக்கிறது. பீஜிதர், கருவிகளிட்டார் கலாபிகளைக் குற்றம் தவிர்த்து என்னுடைய விருப்பம் செய்து விட்டார்களாம். பீஜி சர்க்கார், கலாபிகள் விடாது எ. வடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதியதே அவருடைய தொண்டின் சிறப்பிக்குத் தகுந்த அத்தாட்சியாகும். கலாபி சர்க்கார் எட்டைச் செல்க துறந்த ஒருவர், பாரதியார் கைகளோடு அப்பாதுள்ள கைகாற்ற தினம் வரலும் இந்திய சமூகத்தினர்களுக்கு அத்தகைய அரிய திருப்பாய் செய்து வருகிறார் என்பது எங்கு அனாதைப் பூரிப்பை அளிக்கிறது.

இன்னொருவர் சென்றார்!

பிரதம காட்டின் முதல் பெரும் தொண்டின் இந்தியா கதந்திர மடைத்து பார்த்தாரே ஒவ்வொருவராய்க் காலஞ் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்! கடைசி வாக அவிதம் கம்மலப் பீஜித் துறந்த காதலி. வி. வி. சாப் அவர்கள் தங்களை காட்டின் பிறக்கெனவே வாழ்த்த இந்தியா தேசத்து மகான் கனிய் பீஜி. வி. சாபும் ஒருவர். இரண்டாம் ஆரம்பித்த துறையில் அடுபட்டு இந்தியாவுக்கு விடுவான உயரில் புகழும் பெருமையும் அளித்தவர். இவ்விதம் முதலில் பிறப்பது என்பது உண்மை வாலும். பீஜி. வி. சாப், பீஜிதியுடைய வாழ்க்கையார், பீஜிதி கந்திரியப் முதலியோர் பீஜிதும் இந்தப் புண்ணிய பூமியில் வந்து பிறப்பார்கள் என்பதில் எண்ணவும் இயலவில்லை. அவர்கள் அவ்விதம் மறு ஐனம் அடுபதற்குக்காக இக் கால கதந்திர காடாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

குழந்தைகளின் முதலக்கிய தாயார்களின் செல்வம். குழந்தைகளின்
மகிழ்ச்சியைத் தந்தையர்களின் பொக்கிஷம்!

குழந்தைகளுக்கு தழுதழுத்த மேனியும் முகமலர்ச்சியோடு
புன்முருவலையும் தறுவதில் பெர்ஸ் பீஸ்கட்ஸ் சிறந்த ஆகார
மேன்று ஒவ்வொரு தாய் தந்தையர்களும் நம்புகிறார்கள்.
எம்மொழுதும் பெர்ஸ் பீஸ்கட்டுகளையே விரும்புகிறார்கள்.

ஆம்

பெர்ஸ் பீஸ்கட்ஸ்

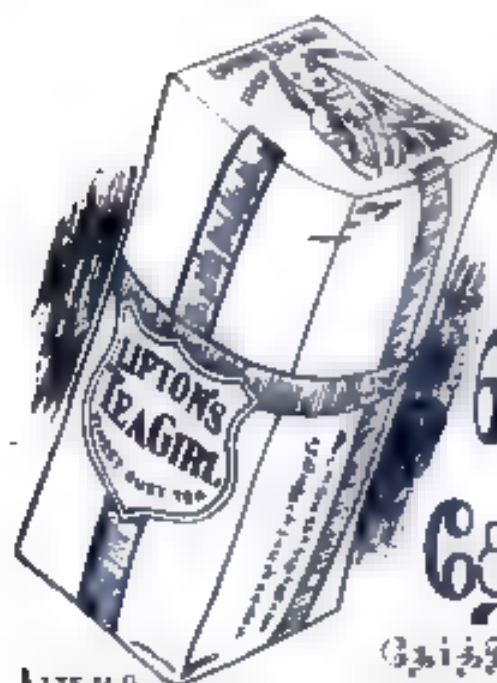
குழந்தைகளைப் போஷித்து வளர்த்தும் ஆகாரம்
சிறந்தவர்களுக்கு சிறந்ததொர் உணவு.

PERRY & COMPANY. BISCUITS MANUFACTURERS. USILAMPATTI

இந்தியத் தேயிலையில் மிகச் சிறந்தது

மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நிறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள
லிப்டன்ஸ் தேயிலை
பெண் தேயிலைகள்
இதா தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ்
தேயிலை பெண்

நேர்த்தியான இந்திய தேயிலை

LYN 11 0

உங்களுக்கு எது வேண்டும்?

உணவு.

**துணி
மணிக.ள்**

விறகு

வேண்டுமா?

இதன்மேல் சீதாக்காது. இச்சீதா
புராவதும் தேவையான பெருந்
தலை தங்கு தளடிகிறீர் ஏதாவது
செய்யவேண்டும் உத்தரவாதமளிக்க
முடியாது. கூடவே உணர்வதற்
பேரவர்களுக்கு இடவாதினாள்
தும் எதிர்பார்த்தே. போதுமான
வந்திக்கள், வந்திக்கள், வந்திக்
கள் இவ்வாறு.

இந்த சிமென்டின் சர்ட்டிபிகேட்டில்
உடனடி எந்த அங்கியை சர்ட்டிபிகேட்
பெற வேண்டியது உறுதியுடன் இருக்கிறது.

**அல்லது ரயில்
பிரயாணமா?**

தமிழர்கள், கிறிஸ்து இயைபினை நம்பி நமது மூத்த சபையை அமைக்கத் துவங்கினார்கள். இம்மாதிரியான மத சபை, அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் மூலமாய் இருக்கிறது.

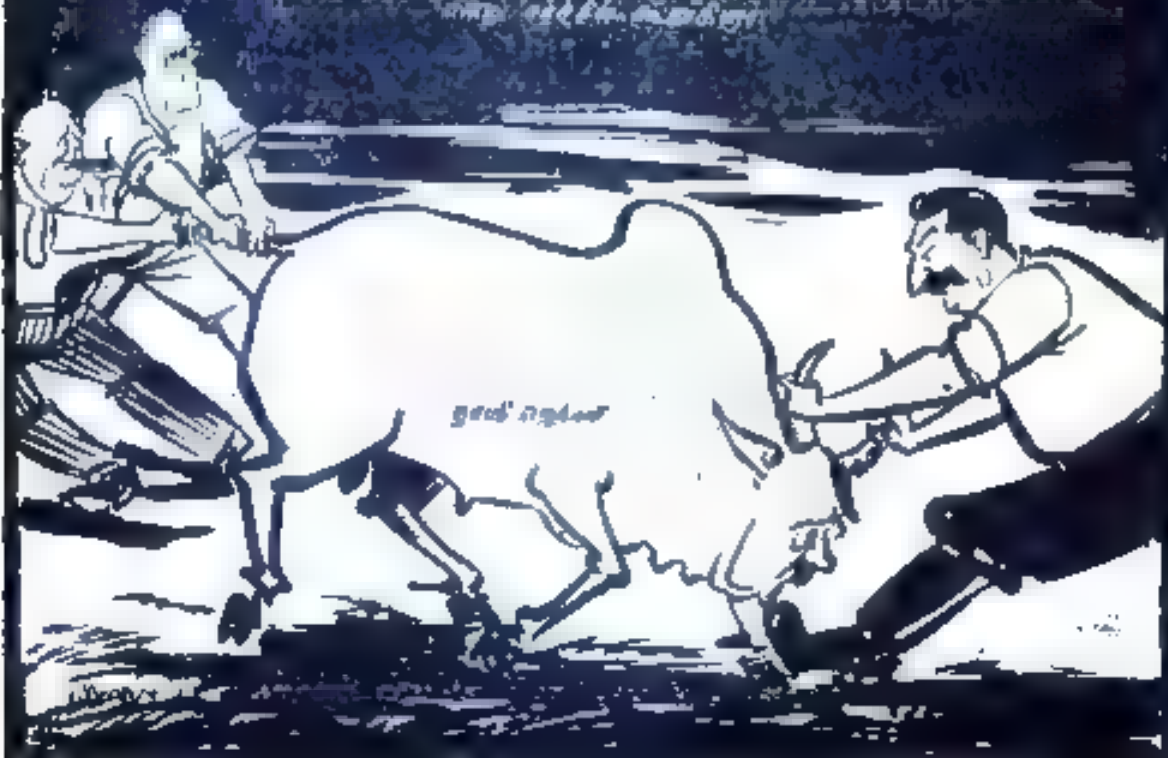
ஆதலால் தான் சேலத்தில் உள்ள
எல்லா இல்லங்களையும் சேல
கே.கே.எஸ். சாஸ்திராஜி காலாஜி
புத்தம் ஸாஸ்திராஜி ஆதலால் எல்
லா கட்டிடங்களைச் செலவு செய்து
கோயிலாக மாற்றி, அங்கு இருந்
தாலால் உடனடியாக செலவு
செய்யுமா என்பதைப்பற்றி
உத்தரவு போட்டு.

பிரயாணத்தின் குறையங்கள்.

காந்தியேஜ்ஜும் கவலையுட்க்கும் நடந்து கயதம் போக்குவாவு வெளியாகியிருக்கிறது. அதிலிருந்து மத்யவகியிருக்கும் அராய்க் கிணறு இடகாள்.

இங்கு கவலையுட்க்கும் நடந்து கயதம் போக்குவாவு வெளியாகியிருக்கிறது. அதிலிருந்து மத்யவகியிருக்கும் அராய்க் கிணறு இடகாள்.

முதல்
“எச். எம். வி.”
சிகர்டுகள்

ஸ்ரீமதி என். வி. வஸந்தகோகிலம்

N. 18229 { ஆர்வத் தயாம் — விருத்தம்
தாயகமாக 2 பாகங்கள்
(மகாபரி சுத்தாபத்த பாரதி)

நீரு. எம். எம். தண்டபாணி தேரிகர்

N. 18228 { கோவிலும் மகாபரிமும்
2 பாகங்கள்
(மகாபரி சுத்தாபத்த பாரதி)

ஸ்ரீமதி டி. ஏ. மதுரம்

N. 18230
கலைமாமணிவாரிஸ்
'பத்ருதாமி' விருத்தம்
காக்கா கண்ணி
★
பாட்டுடை கெக்கோளும்

எல்லா “எச். எம். வி.” விவரபாசிகளிடமும் கிடைக்கும்.

“ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்”

கிண்டகாஸம் உபயோகிக்கக் கூடிய “எச். எம். வி.”

ஹாட்டுடை கெக்கோளும்
ஒரு ஹாட்டுடை பாக சிகர்டுகளில்
பாட்டுடை கெக்கோளும். 10 ஹாட்டுடை
கெக்கோளில் பாட்டுடை 1-க்கு ரூ. 1/8

M. D. B. V. S. சபா

நவாப்

T. S. ராஜமாணிக்கம்
கம்பெனி

10-6-44 தேதியன்று

அன்னதான வையவத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

★ ச க் தி லீ லா ★

நாடகம்

திருவனந்தபுரம் சித்ரா தியேட்டரில்

வெற்றிகரமாக பிரதி தினமும் தடைபெற்று வருகிறது

கருட கர்வ பங்கம்

விதழங்க
கக்கையா, பாறுமதி
நகரத்த

சென்னை 1-7-44 ஆரம்ப விழா

சென்னை
வெலிங்டனில்

1-7-44 ஆரம்ப விழா

கொலம்பியா ரிகார்ட்களில்

மீரகதி ஹர்ச்சந்திரா
பாக் பாட்டுகள் (தமிழ்)

B.S. ராஜா அய்யங்கார் & ஆகாசவாணி பாட்டு

GE. 640 [சாந்தமே
வித்யின்செயல்

**டான்ஸ் பாட்டு
லோகிதாசன் பாட்டு**

GE. 639 [காமதேவனின்
மனமகிழ்வோடு

M.V. சுப்பையா நாயுடு & லக்ஷ்மி பாய்
பாடிய

GE. 627 [மான்டவாழ்க்கையே
சதாசிவா

ஸரஸ்வதி ஸ்டோஸ், மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்ட்கள் எங்கிலிடம் கிடைக்கும் :
மும்பை இராஜி & கம்பெனி, கோல்க. S. கந்தன் & கம்பெனி, திருச்சூர்ப்பட்டி.
V. S. ராஜசேகரன் கம்பெனி, கோல்க. பங்காடு, கோல்க. கோமழத்தூர்.